

ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่
ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นางสาวณัฐภัทร ปันปิ่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF ORGANISING READING COMPREHENSION ACTIVITY
USING KWL PLUS TECHNIQUE WITH PARTNER READING METHOD
ON READING COMPREHENSION SKILLS OF GRADE 3 STUDENTS

Miss Nattapat Punpin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Elementary Education

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้
เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่มีต่อ
ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
3

โดย

นางสาวณัฐภัทร ปันปิ่น

สาขาวิชา

ประถมศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

อาจารย์ ดร. ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรธนะกร

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. จีระพันธุ์ พูลพัฒน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์ ดร. ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรธนะกร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. กীরติ คุวานนท์)

ณัฐภัทร ปันป็น : ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (EFFECTS OF ORGANISING READING COMPREHENSION ACTIVITY USING KWL PLUS TECHNIQUE WITH PARTNER READING METHOD ON READING COMPREHENSION SKILLS OF GRADE 3 STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อ. ดร. ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรธนระกร, 126 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่และแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ แบบสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติกลุ่มควบคุม ($x = 25.06$) ที่เรียนรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา ประถมศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2559

5783325727 : MAJOR ELEMENTARY EDUCATION

KEYWORDS: KWL PLUS TECHNIQUE/ PARTNER READING METHOD/ READING COMPREHENSION SKILLS

NATTAPAT PUNPIN: EFFECTS OF ORGANISING READING COMPREHENSION ACTIVITY USING KWL PLUS TECHNIQUE WITH PARTNER READING METHOD ON READING COMPREHENSION SKILLS OF GRADE 3 STUDENTS. ADVISOR: DR. CHATTRAWAN LANCHWATHANAKORN, 126 pp.

The purpose of this research was to study reading comprehension skills after organizing reading comprehension activity using KWL Plus technique with partner reading method comparing between the experimental group that was 33 students and the control group that was 32 students consisting of 65 students in grade 3 at Chulalongkorn University demonstration elementary school. The research instruments consisted of the reading comprehension lesson plans and examination. The data were analyzed using the descriptive statistics, t-test dependent and t-test independent.

The result of this research found that the students studying with reading comprehension activity using KWL Plus technique with partner reading method had reading comprehension skills after higher than the students studying in normal class at statistically significant level .05

Department: Curriculum and
Instruction

Student's Signature

Advisor's Signature

Field of Study: Elementary Education

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความเมตตาและความกรุณาอย่างสูงยิ่ง จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรธนะกร ที่ได้ให้ความรู้อันทรงคุณค่า และคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ ทั้งยังได้ดูแลเอาใจใส่ ช่วยเหลือ คอยติดตามความก้าวหน้า แก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ รวมถึงคอยให้กำลังใจและความห่วงใยแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จีระพันธ์ พูลพัฒน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. กิรติ คุวานนท์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำที่ดียิ่งในการแก้ไขและปรับปรุงวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทั้งปวงให้แก่ผู้วิจัย อันเป็นประโยชน์อย่างสูงในการทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาในการตรวจและให้ข้อเสนอแนะในการทำเครื่องมือวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ ผู้บริหาร และคณาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถมทุกท่านที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ อำนวยความสะดวกในการเรียนและการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณอาจารย์นพมาศ ว่องวิทย์สกุล และอาจารย์ศุภกร ธิรมงคลจิต ที่ช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ตลอดจนขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 ที่น่ารักทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเป็นตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ทุกคนที่เป็นกัลยาณมิตรที่ดี คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องสาวที่คอยสนับสนุนในทุกๆ ด้าน อีกทั้งเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยผ่านพ้นอุปสรรคและประสบความสำเร็จในทุกวันนี้ และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องและคอยเติมเต็มกำลังใจให้ผู้วิจัยในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สิ่งดีงามที่ผู้วิจัยได้รับจากทุกท่านที่กล่าวมาจะประทับอยู่ในใจผู้วิจัยตลอดไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	11
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามวิจัย	7
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
ตอนที่ 1 การอ่าน	13
1.1 ความหมายของการอ่าน.....	13
1.2 ความสำคัญของการอ่าน	14
1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	15
1.4 ประโยชน์ของการอ่าน	15
1.5 การอ่านจับใจความ.....	17
ตอนที่ 2 การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus.....	27
2.1 ความเป็นมา.....	27

2.2 จุดมุ่งหมายของเทคนิค KWL Plus	28
2.3 ขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus	29
2.4 ข้อดีของการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน.....	32
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
ตอนที่ 3 วิธีการอ่านแบบจับคู่ (Partner Reading)	34
3.1 ความหมายและความสำคัญ.....	34
3.2 ขั้นตอนการนำวิธีการอ่านแบบจับคู่ไปใช้.....	35
3.3 ข้อดีของวิธีการอ่านแบบจับคู่.....	35
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการอ่านแบบจับคู่.....	36
กรอบแนวคิดในการวิจัย	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ระยะที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของการอ่านจับใจความ เทคนิค KWL Plus และวิธีการอ่านแบบจับคู่.....	39
1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
1.2 การออกแบบการวิจัย.....	40
1.3 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	41
2.1 ตัวแปรวิจัย	41
2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	42
ระยะที่ 3 การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่มทดลอง และการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม	54
3.1 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.2. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล.....	56

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย.....	57
1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	57
1.2 คะแนนทักษะการอ่านจับใจความ.....	58
1.3 การตรวจสอบความเท่าเทียมกันของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง.....	59
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	60
2.1 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัด กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบ จับคู่.....	60
2.2 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการ สอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่ม ทดลอง และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม.....	62
2.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมและ นักเรียนกลุ่มทดลอง.....	63
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผลการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	73
ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้.....	73
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	73
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	76
ภาคผนวก ข เครื่องมือวิจัย.....	79

ญ

หน้า

รายการอ้างอิง 120

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 126

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน.....	22
ตารางที่ 2.2 แผนภูมิภาพ KWL	31
ตารางที่ 3.1 รูปแบบการวิจัย	40
ตารางที่ 3.2 สัดส่วนของจำนวนข้อคำถามในแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ	45
ตารางที่ 3.3 ข้อคำถามที่สะท้อนทักษะย่อยในการอ่านจับใจความ 7 ประการ	46
ตารางที่ 3.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ	47
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง.....	58
ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติบรรยายของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ	59
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความแตกต่างของทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	60
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลอง	61
ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม	61
ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ	62
ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมเกี่ยวกับการเรียนการอ่านจับใจความและการเรียนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus	64
ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองเกี่ยวกับการเรียนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่.....	64

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แม้ว่าเทคโนโลยีต่างๆ ในโลกจะก้าวหน้าไปเพียงใดก็ตาม การอ่านยังคงเป็นทักษะที่มีความสำคัญอยู่เสมอ เพราะการอ่านเป็นทักษะเบื้องต้นที่ช่วยให้มนุษย์รับรู้ข้อมูลและข่าวสาร ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพัฒนาความคิดและสติปัญญา ตลอดจนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตในสังคมโลกที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และมีการแพร่หลายของข้อมูลอย่างไม่หยุดยั้ง ดังที่มีผู้กล่าวไว้ว่า ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร การอ่านเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ก้าวตามโลกได้ทัน อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมความรู้ความคิดให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น (ชลธิชา จันทร์แก้ว, 2549) นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นเครื่องมือพัฒนาความคิด ทักษะและปัญญา การอ่านช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้กว้างขวาง เสริมสร้างจินตนาการ นอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการอ่านสามารถนำมาช่วยเสริมทักษะในการพูด การเขียน การแสดงความคิดเห็น ตลอดจนสามารถนำข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองแล้ว มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย (ผัสสพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ, 2555)

การอ่านมีประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาหาความรู้ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียน การทบทวนบทเรียน รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทักษะการอ่านที่ดีย่อมนำผู้เรียนไปสู่การบรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา เพราะการอ่านคือทักษะพื้นฐานสำหรับการศึกษาเล่าเรียนในวิชาต่างๆ อาจกล่าวได้ว่าทักษะการอ่านคือส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการศึกษา ทั้งการศึกษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียน แนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งสำหรับมนุษย์ ทั้งยังเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาสาระของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่างๆ นอกห้องเรียน (สุรรัตน์ อักษรกาญจน์, 2553) รวมถึงอีกหนึ่งแนวคิดที่ได้กล่าวถึงทักษะการอ่านว่าเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลทุกคนเพื่อใช้ในการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลสารสนเทศต่างๆ รอบตัวเพื่อที่จะดำเนินชีวิตในสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลที่อยู่ในวัยแห่งการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ ตั้งแต่ในระดับปฐมวัยซึ่งจำเป็นต้องเริ่มที่จะอ่านออกและเขียนได้ในระดับต้น และพัฒนา

ความสามารถทางการอ่านให้มากขึ้นเมื่ออยู่ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป (ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร, 2554)

ทักษะการอ่านที่จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้อ่านคือ ทักษะการอ่านจับใจความ การที่ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารโดยถ่ายทอดออกมาผ่านตัวหนังสือเหล่านั้น ถือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของการอ่าน การอ่านอย่างเข้าใจเป็นการอ่านที่ต้องอาศัยทักษะการคิดประกอบ ช่วยส่งเสริมให้ผู้อ่านมีความสามารถทางการคิด เกิดกระบวนการทำงานของสมอง รู้จักตัดสินใจ มีทักษะในการแก้ปัญหา และส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ผู้อ่านที่จับใจความในสิ่งที่อ่านได้ มีความเข้าใจสิ่งที่อ่านเป็นอย่างดี ย่อมสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีเหตุผล แต่หากผู้อ่านไม่เข้าใจในเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน หรือเกิดความเข้าใจที่ผิดไปจากวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของผู้เขียน ถือว่าการอ่านนั้นไม่เกิดประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้อ่านไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านดังกล่าว ดังที่มีผู้กล่าวไว้ว่า การอ่านที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้อ่านคือ การที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งความเข้าใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจแสดงว่าผู้อ่านไม่ได้เกิดการอ่านอย่างแท้จริง ซึ่งจะไม่ได้คุณประโยชน์จากการอ่าน เพราะความเข้าใจในการอ่านเป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับประเด็นสาระสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน สามารถสรุปความ ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ตลอดจนทราบเจตนาารมณ์ของผู้เขียน และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตของตนได้ (พิศพร นิโกบ, 2553) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่า ในการอ่านถ้าผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ตามเป้าหมายของบทอ่านให้เกิดประโยชน์ได้ ก็เท่ากับว่าการอ่านนั้นไม่บรรลุผล ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการอ่าน ครูจึงควรให้ความสำคัญกับวิชาการอ่าน ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางการอ่านของผู้เรียนให้มีทักษะที่ดีและสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาเรียนรู้ต่อไปได้ ของ (Richardson and Morgan, 2000)

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความเป็นเรื่องที่การศึกษาควรเร่งให้ความสำคัญอย่างจริงจัง โดยเฉพาะสำหรับเด็กในวัยเรียน จากการศึกษาข้อมูลที่ผ่านมาเกี่ยวกับทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนประถมศึกษา (กรมวิชาการ 2546) พบว่า นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญและไม่สามารถทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ ไม่สามารถแยกความรู้ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นออกจากกันได้ ทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร และยังส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชาต่างๆ อีกด้วย ซึ่งปัญหาทักษะการอ่านจับใจความนี้ยังคงเป็นปัญหามาถึงปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ที่ได้เปิดเผยผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ National Test (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555 ซึ่งมีการทดสอบ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษา ด้านการคำนวณ และด้านเหตุผล ในด้านภาษานั้น ผลปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ย 42.94 ซึ่งต่ำกว่าครึ่ง โดยนักเรียนยังต้องปรับปรุงเรื่องการคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และการสรุปเรื่องราวจากเรื่องที่อ่าน รวมถึงการนำเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากข้อมูลที่ค้นพบนี้ แสดงให้เห็นว่าปัญหาทักษะการอ่านจับใจความของเด็กไทยเป็นปัญหาที่มีมาต่อเนื่องเป็นเวลานาน ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญและแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อหาแนวทางในการจัดการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาทักษะในด้านนี้ให้แก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

การแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ถือเป็นโจทย์สำคัญสำหรับครูที่จะต้องหาวิธีการในการสอนทักษะการอ่านจับใจความให้แก่นักเรียนอย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะครูประถมศึกษาตอนต้น เพราะเด็กวัยประถมศึกษาตอนต้นเป็นวัยที่เริ่มต้นเรียนรู้ทักษะการอ่าน ซึ่งเด็กในวัยนี้จะเป็นวัยที่มีพัฒนาการที่ดีในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มีความพร้อมในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ รวมถึงทักษะการอ่าน ตามที่ Piaget (1935) เคยกล่าวเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กวัยประถมศึกษาตอนต้นว่า เป็นช่วงวัยที่สามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดี สามารถเข้าใจภาษา เข้าใจความหมายของคำใหม่ๆ มีทักษะอ่านเขียนได้มากขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความให้กับเด็กในวัยนี้จึงเป็นการวางรากฐานการเป็นนักอ่าน ช่วยให้เด็กมีทักษะที่ดีทางการอ่าน และสามารถนำทักษะการอ่านจับใจความไปใช้ประโยชน์ในการอ่านเพื่อการศึกษาและพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้ในอนาคต

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะสำคัญในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยเป็นส่วนสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีการระบุมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 หรือเมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายเหล่านี้คือการมีทักษะในการอ่านจับใจความ

วิธีการในการพัฒนาทักษะการอ่านนั้นมีอยู่หลายวิธี วิธีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับมาเป็นเวลานานคือ เทคนิค KWL ซึ่งเป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย Ogle (1986) เทคนิค KWL เป็นวิธีการ

จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน และนำทักษะการคิดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการอ่าน โดยประกอบด้วยขั้นตอนในการสร้างองค์ความรู้พื้นฐาน 3 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) ชั้น K (What I know) หมายถึง การเข้าถึงความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะอ่าน
- 2) ชั้น W (What do I want to know) หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับความรู้ที่ต้องการได้รับการอ่าน และ
- 3) ชั้น L (What I have learned) หมายถึง การสรุปประเด็นและข้อความรู้ที่ได้รับหลังการอ่าน

ในขั้นตอนเหล่านี้ ผู้เรียนจะต้องบันทึกองค์ความรู้ลงในแบบบันทึก KWL เพื่อสะท้อนความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ต่อมาเทคนิค KWL ได้รับการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยใช้ชื่อเทคนิคว่า KWL Plus (Carr & Ogle, 1987) ซึ่งสมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWL Plus ไว้ว่าเป็นเทคนิคที่ดัดแปลงเพิ่มเติมของ KWL ไว้ แต่เพิ่มการเขียนแผนผังสัมพันธ์ทางความหมายและสรุปเรื่องที่อ่าน และ วัชรา เล่าเรียนดี (2547) ได้ขยายความเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus เพิ่มเติมว่า เป็นเทคนิคที่สามารถนำมาพัฒนาการอ่านได้ทุกระดับ ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญของเทคนิค KWL ทั้ง 3 ขั้นตอน และเพิ่มเติมในส่วนของการทำแผนผังโน้ตทัศน์หรือแผนผังความคิด (Mind Mapping) เพื่อสรุปเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านหลังจากจบกระบวนการ KWL นอกจากนี้ จีรนนท์ พูลสวัสดิ์ (2554) ยังกล่าวว่า การสอนอ่านด้วยวิธี KWL Plus มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกถามตนเอง การใช้ความคิดคิดในเรื่องที่อ่าน พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และจัดการกับสาระความรู้ขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง และหากพิจารณาในแต่ละขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus จะพบว่าทุกขั้นตอนมีข้อสนับสนุนที่มีเหตุผลในการนำเทคนิคนี้มาใช้เพื่อพัฒนาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในชั้น K (What I know) เป็นขั้นตอนก่อนการอ่าน กล่าวถึงความสำคัญของความรู้ในภูมิหลังหรือความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อนแล้วเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่จะอ่าน โดยผู้เรียนจะต้องบันทึกลงในแบบบันทึก KWL ว่ารู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีผู้ให้แนวคิดในประเด็นนี้ว่า ความรู้ในภูมิหลังหรือความรู้เดิมเป็นส่วนที่สำคัญและส่งผลอย่างมากต่อการแปลความในสิ่งที่อ่านและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่าน นอกจากนี้ การที่จะอ่านได้ดียังจำเป็นต้องเข้าถึงความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน หรือทำให้ความรู้เดิมนั้นนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน (Anderson and Pichert, 1978) ส่วนชั้น W (What do I want to know) เป็นขั้นตอน

ที่ผู้เรียนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านและบันทึกลงในแบบบันทึก KWL ก่อนการอ่านอีกขั้นตอนหนึ่ง Ogle (1986) กล่าวว่า ในขณะที่ผู้เรียนใช้เวลาในการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่รู้อยู่แล้วหรือความรู้เดิมที่เกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน ข้อมูลที่ได้อาจมีความหลากหลายหรือเป็นข้อมูลที่ขัดแย้งกัน เพราะผู้เรียนแต่ละคนอาจมีความรู้เดิมแตกต่างกัน ดังนั้นผู้เรียนจึงอาจตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน เกิดความคาดหวังในการอ่าน โดยผู้เรียนแต่ละคนย่อมต้องการที่จะหาคำตอบให้กับคำถามของตนเอง การกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านจึงเป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะการอ่านร่วมกับทักษะการคิด และช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านได้ดียิ่งขึ้น ต่อมาในขั้น L (What I have learned) เป็นขั้นตอนหลังการอ่าน เป็นการกำหนดให้ผู้เรียนสรุปประเด็นความรู้ความเข้าใจที่ได้รับหลังจากการอ่านลงในแบบบันทึก KWL และตรวจสอบผลของการอ่านว่าหลังจากที่อ่านแล้วได้คลายข้อสงสัยในขั้น W หรือมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ หากยังไม่คลายข้อสงสัยผู้สอนสามารถแนะนำให้ผู้เรียนไปอ่านค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองต้องการ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้เองที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดี สามารถตัดสินใจเลือกสิ่งทีจะอ่านได้อย่างมีเหตุผลและเหมาะสม และช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการอ่านอย่างเข้าใจที่แท้จริง สุดท้ายในขั้น Plus เป็นการทำแผนภูมิการอ่านหรือแผนผังมโนทัศน์ และการสรุปเนื้อเรื่องจากการอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายมากยิ่งขึ้น (วีชรา เล่าเรียนดี, 2547; จีรนนท์ พูลสวัสดิ์, 2554) ซึ่งในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้สรุปความคิดรวบยอดที่ได้จากการอ่าน ทำให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการอ่าน

สรุปได้ว่าเทคนิค KWL Plus ก็คือการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยใช้เทคนิค KWL แล้วเพิ่มเติมการสรุปสาระสำคัญและทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิดเพื่อสรุปความคิดรวบยอดของนักเรียน จากงานวิจัยของ จีรนนท์ พูลสวัสดิ์ (2554) พบว่า การสอนด้วยวิธี KWL Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เป็นขั้นตอน ให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอน ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะย่อยในการอ่านจับใจความ 7 ประการ ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้จากระดับทักษะการอ่านจับใจความของ Miller (1990) และกระทรวงศึกษาธิการ (2551) โดยที่เทคนิค KWL Plus จะกำหนดแนวทางให้นักเรียนได้มีการระดมสมอง ตรวจสอบสิ่งที่ต้องการรู้ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม บันทึกความรู้จากนั้นนำข้อมูลต่างๆ

มาจัดระบบ จัดประเภทแล้วสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด และนำมาสรุปเรื่องทั้งหมดด้วยความเข้าใจ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยพัฒนาทักษะย่อยทั้ง 7 ประการ

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus ว่า การเรียนแบบ KWL Plus หากผู้เรียนที่เก่งกว่าช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อนกว่า จะช่วยให้เรียนรู้ความคิดรวบยอดของสิ่งที่กำลังเรียนได้ชัดเจนขึ้น เพราะผู้เรียนที่อ่อนกว่าสามารถเรียนรู้จากเพื่อนที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้ง่ายกว่าเรียนจากครู (วัฒนาพร ระวังบุทกซ์, 2542) สอดคล้องกับข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และพบว่าการช่วยกันในกลุ่มเพื่อนช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น (ประภาพร ชัยปายาง, 2549)

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดประการหนึ่งในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความซึ่งจะนำมาใช้ร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นั่นคือการอ่านแบบจับคู่ (Partner Reading) ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยอาศัยการอ่านแบบร่วมมือจากเพื่อน Dixon-Krauss (1995) กล่าวว่า ในการอ่านโดยอาศัยความร่วมมือแบบจับคู่อ่าน นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้มากขึ้น เพราะได้มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการอ่านของตนเอง เทคนิคการจับคู่อ่านนี้ได้รับการพัฒนามาจากแนวคิดของ Morgan (1976) ที่เสนอแนะกลวิธีในการพัฒนาทักษะการอ่านโดยให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของบุตรหลาน ซึ่งต่อมามีผู้นำแนวคิดนี้มาปรับใช้โดยเปลี่ยนจากการช่วยเหลือของผู้ปกครองเป็นเพื่อนในชั้นเรียน และให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าจับคู่อ่านร่วมกับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกระบวนการอ่าน (DeAngelo, Reents, and Zombacz, 1997; Murad and Topping, 2000)

ในเบื้องต้น แม้ว่าวิธีการอ่านแบบจับคู่จะถูกนำมาใช้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนในวัยประถมศึกษา ช่วยให้เด็กได้ฝึกทักษะการอ่าน การฟัง และมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างเพื่อนคู่อ่าน แต่ก็ได้มีการศึกษาวิจัยด้วยวิธีการอ่านนี้กล่าวว่า นอกจากการอ่านแบบจับคู่จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและความคล่องแคล่วในการอ่านอีกด้วย (DeAngelo, Reents, and Zombacz, 1997; Murad and Topping, 2000) ซึ่งในการนำวิธีการอ่านแบบจับคู่มาใช้พัฒนาทักษะจับใจความ

นั้น นักเรียนจะได้ฝึกฝนการอ่านควบคู่ไปกับการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนคู่อ่าน มีการทำความเข้าใจในบทอ่านร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลอดจนช่วยกันสรุปความรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน

นอกจากนี้ แนวคิดการอ่านแบบจับคู่ยังสอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของ Vygotsky ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ทางสังคม อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและการให้ความช่วยเหลือผู้เรียน โดย Vygotsky ได้เสนอว่า เด็กแต่ละคนที่อยู่ในวัยเดียวกันจะมีบริเวณของความใกล้เคียงพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญา (The Zone of Proximal Development) แตกต่างกัน บางคนอยู่เหนือ Zone of Proximal Growth บางคนอยู่ระหว่าง และบางคนอยู่ต่ำกว่า ซึ่งเด็กที่สามารถอยู่เหนือ Zone of Proximal Growth ได้ นั่น บางครั้งอาจต้องให้ความช่วยเหลือเด็กที่อยู่ต่ำกว่าหรือมีความสามารถทางการเรียนรู้น้อยกว่า (ทิตนา แคมมณี, 2547) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการนำวิธีการอ่านแบบจับคู่มาใช้ร่วมกับเทคนิค KWL Plus เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความว่าจะช่วยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด

ข้อค้นพบทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้มานำเสนอเป็นแนวทางสำหรับครูประถมศึกษาในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีศักยภาพต่อไป

คำถามวิจัย

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้แตกต่างจากการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ เทคนิค KWL Plus และวิธีการอ่านแบบจับคู่ ผู้วิจัยพบว่า การสอนการอ่านจับใจความด้วยวิธี KWL Plus มีลักษณะเด่นคือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นขั้นตอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างการอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน โดยในแต่ละขั้นตอนนักเรียนจะได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน ฝึกถามตนเอง ฝึกการใช้ความคิดในเรื่องที่อ่าน ฝึกการสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านและจัดการกับสาระความรู้ขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น (จิรนนท์ พูลสวัสดิ์, 2554) ส่วนการอ่านโดยอาศัยความร่วมมือแบบจับคู่อ่าน (Partner Reading) จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น เพราะได้มีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้พัฒนากระบวนการอ่านของตนเอง (Dixon-Krauss, 1995) อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น เพราะการมีส่วนร่วมในการอ่านแบบจับคู่ส่งผลให้ความผิดพลาดในการอ่านลดน้อยลง มีการแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองมากขึ้น มีการสังเกตบริบทของข้อความมากขึ้น (Topping and Lindsay, 1992) ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า เมื่อจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่แล้วจะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ กล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่จะมีทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 234 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน กลุ่มทดลอง 33 คน กลุ่มควบคุม 32 คน รวมเป็น 65 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอน แบ่งเป็น

2.1.1 การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

2.1.2 การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านจับใจความ

2.3 ตัวแปรควบคุม ได้แก่

2.3.1 เทคนิค KWL Plus

2.3.2 ครูผู้สอน

2.3.3 ช่วงเวลาในการสอน

2.3.4 บรรยากาศชั้นเรียน

3. แบบแผนการทดลอง

งานวิจัยนี้มีรูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยออกแบบการวิจัยแบบศึกษาสองกลุ่มวัดสองครั้ง (The Pretest – Posttest Design with Nonequivalent Groups) กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และกลุ่มควบคุมจะได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ทักษะการอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่ 1) อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน 2) บอกใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าได้ 3) ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ 4) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องโดยระบุเหตุผลประกอบ 5) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 6) ย่อความจากสิ่งที่อ่านได้ 7) สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กิจกรรมก่อนการอ่าน คือ ค้นหา

พื้นฐานความรู้ (What I Know) เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน 2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน คือ ตรวจสอบว่าตนเองต้องการที่จะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน (What do I Want to know) และ 3) กิจกรรมหลังการอ่าน คือ ตรวจสอบว่าตนเองได้เรียนรู้อะไรบ้าง (What I have Learned) หลังจากนั้นนำข้อมูลต่างๆ มาจัดระบบ จัดประเภทแล้วสร้างเป็นแผนภาพความคิด (Plus) และนำมาสรุปความคิดรวบยอดด้วยความเข้าใจ

วิธีการอ่านแบบจับคู่ หมายถึง วิธีการฝึกทักษะทางการอ่านโดยนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูงกว่าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่า เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอ่าน สลับบทบาทในการเป็นผู้อ่านและผู้ฟัง ช่วยแก้ไขในจุดที่อ่านผิด ร่วมกันทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ร่วมกันตั้งคำถามและหาคำตอบในการอ่าน ตลอดจนร่วมกันสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน

เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ หมายถึง วิธีการเรียนการอ่านร่วมกับเพื่อนคู่อ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งมี 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า 2) นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมการเรียนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus 3) สลับบทบาทในการเป็นผู้อ่านและผู้ฟัง ช่วยแก้ไขในจุดที่อ่านผิด 4) ร่วมกันทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 5) ร่วมกันตั้งคำถามและหาคำตอบในการอ่าน 6) ร่วมกันสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน 7) ร่วมกันสร้างแผนภาพความคิดและสรุปเนื้อเรื่องทั้งหมด

เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ หมายถึง วิธีการเรียนการอ่านเป็นรายบุคคลโดยใช้เทคนิค KWL Plus ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 2) ตั้งคำถามและหาคำตอบในการอ่าน 3) สรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน 4) สร้างแผนภาพความคิดและสรุปเนื้อเรื่องทั้งหมด โดยนักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมด้วยตนเองในทุกขั้นตอน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ประโยชน์เชิงนโยบาย

หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนของครูเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนต่อไป

2. ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ

ครูสามารถนำวิธีการสอนจากผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความต่อไป

3. ประโยชน์เชิงวิชาการ

3.1 ได้วิธีการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการอ่านและการคิดอย่างเป็นขั้นตอนร่วมกับเพื่อนคู่อ่าน ช่วยเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมมือกันในการทำกิจกรรม ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น

3.2 ได้ขยายองค์ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ศึกษาในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอ เป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 การอ่านจับใจความ

- 1.1 ความหมายของการอ่าน
- 1.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 1.4 ประโยชน์ของการอ่าน
- 1.5 การอ่านจับใจความ
 - 1.5.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 1.5.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ
 - 1.5.3 ระดับทักษะการอ่านจับใจความ
 - 1.5.4 พัฒนาการทางการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา
 - 1.5.5 แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ
 - 1.5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

ตอนที่ 2 การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus

- 2.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus
- 2.2 จุดมุ่งหมายของเทคนิค KWL Plus
- 2.3 ขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus
- 2.4 ข้อดีของการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค KWL Plus

ตอนที่ 3 วิธีการอ่านแบบจับคู่ (Partner Reading)

- 3.1 ความหมายและความสำคัญ
- 3.2 ขั้นตอนการนำวิธีการอ่านแบบจับคู่ไปใช้
- 3.3 ข้อดีของวิธีการอ่านแบบจับคู่
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

ตอนที่ 1 การอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่าน ตามความหมายที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ไว้ หมายถึง การว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ ส่วนความหมายของการอ่านที่นักวิชาการต่างๆ ได้กล่าวถึงมีดังนี้

บันลือ พฤกษ์วัน (2538) ให้ความหมายการอ่านไว้ 4 ระดับ คือ

- 1) อ่านออก หมายถึง การแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยผสมเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด เป็นการสะกดตัวผสม อ่านเป็นคำ มุ่งให้อ่านหนังสือได้
- 2) อ่านได้ หมายถึง การใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความ มุ่งให้อ่านแล้วรู้เรื่องสิ่งที่อ่าน
- 3) อ่านเป็น (เบื้องต้น) หมายถึง การสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิด ความรู้จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน และสามารถประเมินผลสิ่งที่อ่าน
- 4) อ่านเป็น (ขั้นสูง) เป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลายๆ ด้าน เช่น การสังเกต จำรูปคำ ใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความ หรือถอดความคิดให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี โดยวิธีอ่านแบบนี้จะต้องดำเนินการเป็นกระบวนการ สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน และนำผลของสิ่งที่ได้จากการอ่านมาเป็นแนวคิดแนวปฏิบัติได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542) และ ไพพรรณ อินทนิล (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ใกล้เคียงกัน คือ เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ต้องการสมาธิสูงในการทำความเข้าใจความหมายของคำ ข้อความ และเรื่องราวของสาระที่ผู้อ่านต้องสามารถตีความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยนำความรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจว่าผู้อ่านนั้นอ่านแล้วเข้าใจถูกต้อง ส่วนพัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) กล่าวว่า การอ่านมีความหมายมากกว่าการเข้าใจ

ความหมายของตัวอักษรและสัญลักษณ์ แต่เป็นเรื่องราวของกระบวนการทางสติปัญญา จินตนาการ โดยมีประสบการณ์เดิมเข้ามาเกี่ยวข้องก่อนที่จะประมวลกลายเป็นความรู้ใหม่ และความคิดที่มนุษย์นำมาใช้ในการสื่อสารร่วมกันในสังคม

โดยสรุปแล้ว การอ่านหมายถึงกระบวนการทางสติปัญญาที่ผู้อ่านต้องใช้สมาธิเพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายผ่านตัวหนังสือ ตลอดจนค้นคว้าความหมาย ความเข้าใจ แล้วแปลความหมายในสิ่งที่รับรู้มา ผู้อ่านจะเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ในระดับใดนั้นจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาช่วยในการพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่าน และประมวลออกมาจนได้ความรู้ใหม่

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต โดยเฉพาะสำหรับการศึกษาดังที่ ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2540) ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) และ พชรินทร์ แจ่มจำรัส (2547) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้สอดคล้องกัน คือ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ ซึ่งนับเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน มนุษย์ใช้การอ่านในการแสวงหาความรู้ ตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตที่เราทุกคนต้องพยายามค้นหาและก้าวตามให้ทัน การอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษา ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาอาชีพและพัฒนาชีวิตให้เป็นไปในทางที่ดีงาม การอ่านที่ดีช่วยให้บรรลุผลสำเร็จทางการศึกษา ผู้อ่านจะมีความรู้ติดตัว ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนั้นมนุษย์จึงไม่ควรที่จะละเลยการอ่าน นอกจากนี้ Richardson and Morgan (2000) ยังได้กล่าวอีกว่า การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้สำหรับการเรียน ถ้านักเรียนมีทักษะในการอ่านสูง ก็ย่อมจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ในวิชาอื่นๆ สูงตามไปด้วย จึงสามารถสรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มนุษย์ใช้ในการแสวงหาความรู้ในยุคข้อมูลข่าวสาร เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต มนุษย์สามารถใช้อ่านในการเพิ่มพูนสติปัญญา ความรู้และความคิดให้แก่ตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

1.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านที่ดีควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการอ่านตรงตามจุดมุ่งหมาย ช่วยให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านไม่เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ สนิท ตั้งทวี (2538) ลินจง จันทรวราทิตย์ (2542) และ ฟ็อน เปรมพันธ์ (2542) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร หรือข้อเท็จจริงในเรื่องราวต่างๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อเพื่อให้รู้และเข้าใจในเรื่องนั้นๆ เพื่อนำข้อมูล ความรู้ ไปใช้พัฒนาความรู้ความสามารถ พัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อความบันเทิง ผ่อนคลายตนเองจากสิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2550) ยังได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้หลายประการ ดังนี้

1) การอ่านเพื่อแสวงหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่างๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ควรอ่านอย่างหลากหลายเพราะความรู้ในวิชาหนึ่งอาจนำไปช่วยเสริมในอีกวิชาหนึ่งได้

2) การอ่านเพื่อแสวงหาความบันเทิง พักผ่อนหย่อนใจ

3) การอ่านเพื่อแสวงหาข่าวสารความคิด

4) การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะทางแต่ละครั้ง

5) การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

6) การอ่านเพื่อพัฒนาและปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพ

สรุปได้ว่า ผู้อ่านมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด หรืออาจเป็นการอ่านเพื่อให้เกิดความบันเทิงต่อตนเอง ส่วนจุดมุ่งหมายอื่นๆ ในการอ่านนั้นก็ขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการนำข้อมูลและความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการอ่านนั้นๆ

1.4 ประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจนย่อมก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อผู้อ่าน กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้สรุปประโยชน์ของการอ่านไว้ ดังนี้

- 1) ช่วยพัฒนาสติปัญญา ให้เกิดความรู้ ความฉลาด เกิดภูมิคุ้มกันที่ดีในชีวิตจิตใจ
- 2) ทำให้มีความรู้ในวิชาด้านต่างๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไปหรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้
- 3) ทำให้รอบรู้ ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์ การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่างๆ จะทำให้รู้ทันข่าวสารบ้านเมืองและสภาพการณ์ต่างๆ ในสังคม ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคมในขณะนั้นๆ
- 4) ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจ สงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ เป็นต้น
- 5) ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้นๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย เช่น อ่านนิทาน นวนิยาย การ์ตูน เรื่องสั้น เป็นต้น
- 6) ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้ที่อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญ ในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้อง เข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล เช่น การอ่านบทความ บทวิจารณ์ สารคดี และเอกสารทางวิชาการต่างๆ
- 7) ทำให้ชีวิตมีพัฒนาการ เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ ก้าวหน้า ประสบความสำเร็จ ประพฤติดี ประพฤติชอบ ผู้อ่านย่อมมีความรู้เรื่องราวต่างๆ มากขึ้น เกิดความรู้ความคิดที่หลากหลาย สามารถนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนให้ชีวิตมีคุณค่าและมีระเบียบแบบแผนที่ดียิ่งขึ้น เช่น การอ่านหนังสือธรรมะ ชีวประวัติ ผลงานของบุคคลดีเด่น เป็นต้น
- 8) ทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผู้อ่านมากย่อมรู้มาก มีข้อมูลต่างๆ สั่งสมไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจ ไม่เขินอาย เพราะมีภูมิความรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่น เช่น การอ่านหนังสือสุขภาพชีวิต นิตยสาร วารสาร หนังสือการสร้างมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น

1.5 การอ่านจับใจความ

1.5.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ จำเป็นต่อการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีผู้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้หลายลักษณะต่างๆ กัน ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ 4 ชั้น คือ

- 1) การแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่ปรากฏในสาร
- 2) การทำความเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และข้อความ
- 3) การจับใจความสำคัญและแนวคิดของผู้เขียน
- 4) กระบวนการคิดที่เกิดขึ้นขณะที่ทำความเข้าใจสัญลักษณ์

Ruddell (2002) กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึงกระบวนการทางสมองอันซับซ้อน ซึ่งเกิดขณะผู้อ่านสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมของตน ผสมกับข้อมูลในบทอ่าน ส่วน Farris (2004) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความคือกระบวนการในการทำความเข้าใจสารที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ซึ่ง จุติกาญจน์ สุวรรณธาดา (2536) ได้ขยายความว่า การอ่านจับใจความหมายถึงการทำความเข้าใจและแปลความหมายของเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน สามารถจับสาระสำคัญ เข้าใจเรื่องราว รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน หมายความว่าอย่างไร และเข้าใจจุดสำคัญของเรื่องนั้นได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ซึ่งในเวลาต่อมา ผกาศรี เย็นบุตร (2542) ได้อธิบายเกี่ยวกับความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่อง เก็บแนวคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน เก็บข้อเท็จจริงหรือความรู้สึก อารมณ์ของผู้เขียน ส่วนวันเพ็ญ คุณพิริยะทวี (2548) อธิบายเพิ่มเติมว่า การอ่านจับใจความหมายถึงกระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความหรือเนื้อเรื่อง สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม และลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

ความหมายข้างต้นตามที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการทางสมองในการทำความเข้าใจและแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความ ตลอดจนเนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์และความรู้เดิม เพื่อให้สามารถจับสาระประเด็นสำคัญตามแนวคิดของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว โดยสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม และลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง

1.5.2 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้อ่านคือการที่ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่าน ดังนั้นทักษะการอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญ มีผู้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้มากมาย สนิท ตั้งทวี (2536) แสดงความคิดเห็นว่า ผู้ที่อ่านได้รวดเร็วและสามารถจับใจความสำคัญจากข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านได้นั้น ย่อมได้คุณประโยชน์อย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ในเวลาจำกัด แต่ถ้าไม่สามารถจับใจความสำคัญได้ก็จะไม่ได้ประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควร ดังนั้นจึงควรมีการสร้างเสริมทักษะการอ่านจับใจความให้เกิดขึ้นกับผู้อ่านทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่กำลังอยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเป็นพิเศษ เพื่อใช้ในการอ่านหนังสือและค้นคว้าหาความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและเข้าใจ นอกจากนี้ควรมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้มีความต่อเนื่อง สอดคล้องกับความเห็นของพัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ที่กล่าวว่า ผู้อ่านจะต้องพยายามจับใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านให้ได้ หากผู้อ่านจับใจความได้ก็จะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่อง และสามารถที่จะนำความรู้ไปใช้ได้ตลอดเวลา ดังนั้นผู้อ่านควรฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญ นอกจากนี้ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554) ยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อนักเรียน และผู้อ่านมาก เพราะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ได้รับประโยชน์ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็น การตีความ การตอบคำถามและวิจารณ์เรื่องที่อ่านได้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานเพื่อใช้ในการเล่าเรียนวิชาต่างๆ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในระยะเวลาที่จำกัด หากไม่มีทักษะในการอ่านจับใจความ การอ่านในระดับที่สูงขึ้นไปก็จะทำได้ยาก อาจไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่าน และส่งผลให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการอ่าน

1.5.3 ระดับทักษะการอ่านจับใจความ

การที่ผู้อ่านสามารถจับใจความของเรื่องได้จะต้องมีทักษะการอ่านจับใจความในระดับต่างๆ ซึ่งมีอยู่หลายระดับ นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงระดับของทักษะการอ่านจับใจความหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

Raygor and Raygor (1985) ได้จำแนกระดับของทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็น 3 ระดับ ได้แก่

1) ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal comprehension) คือ ความสามารถในการ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ สำนวน และความคิดของผู้เขียนตามตัวอักษรที่ปรากฏ

2) ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretative comprehension) คือความสามารถ ในการเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อหาในบทอ่าน สามารถเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับประสบการณ์ ส่วนตัว เข้าใจลำดับเหตุการณ์ต่างๆ มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล และสามารถตีความ ข้อความ ทั่วๆ ไปได้

3) ความเข้าใจระดับประยุกต์ใช้ (Applied comprehension) คือ ความสามารถในการ ประเมินแนวคิดของผู้เขียน และสามารถนำแนวคิดนั้นไปสัมพันธ์กับความรู้เดิมของตนเอง และ นำไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ใหม่ได้

Miller (1990) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 4 ระดับ ได้แก่

1) ชั้นความเข้าใจตามตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง (Literal or Factual Comprehension) ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

1.1 บอกใจความสำคัญในแต่ละอนุเขตได้

1.2 บอกรายละเอียดที่สำคัญและไม่สำคัญในแต่ละอนุเขตได้

1.3 เรียงลำดับเหตุการณ์ได้

1.4 ปฏิบัติตามคำแนะนำได้

2) ชั้นความเข้าใจแบบตีความหรือสรุปความเห็น (Interpretation or Inferential Comprehension) ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

2.1 ตอบคำถามโดยใช้การตีความ

2.2 อ้างอิงคำหรือสรุปความได้

2.3 สามารถทำนายความได้

2.4 เข้าใจอารมณ์และจุดประสงค์ของผู้เขียน

2.5 ย่อความจากสิ่งที่อ่านได้

2.6 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล

2.7 สรุปใจความสำคัญได้

3) **ขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading)** เป็นการประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านด้วยเกณฑ์ที่ผู้อ่านกำหนดขึ้น ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

- 3.1 สามารถแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นได้
- 3.2 สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้
- 3.3 สามารถเปรียบเทียบสิ่งที่อ่านได้
- 3.4 สามารถแปลความหมายของเรื่องได้
- 3.5 สามารถบอกถึงความโน้มเอียงของผู้เขียนได้
- 3.6 สามารถบอกเทคนิคที่ผู้เขียนใช้ในงานเขียนได้

4) **ขั้นการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative Reading)** เป็นการอ่านที่สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยทักษะย่อยดังนี้

- 4.1 การนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมาใช้ในการแก้ปัญหาได้
- 4.2 สามารถนำกิจกรรมจากการอ่านไปใช้ประโยชน์ได้
- 4.3 สามารถนำสิ่งที่อ่านมาเขียนอย่างสร้างสรรค์ได้

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2537) ได้แบ่งระดับทักษะความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้เป็น 4 ระดับ คือ

1) **ระดับการอ่านเข้าใจตามตัวอักษร (Literal reading)** หมายถึงการอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระที่ผู้เขียนกล่าวออกมาโดยตรง ประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่

- 1.1 การชี้สรรพนามที่ใช้แทนคำนาม (Identifying pronouns their antecedents)
- 1.2 การหาความจริงจากเรื่อง (Recognizing facts)
- 1.3 การไปตามทิศทาง (Following directions)
- 1.4 การหาประโยคสำคัญ (Finding topic sentence)
- 1.5 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic)
- 1.6 การเก็บใจความสำคัญ (Getting main idea)
- 1.7 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting important details)
- 1.8 การเปรียบเทียบ (Making comprehension)
- 1.9 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting of sequence)

1.10 การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding cause and effect relationship)

1.11 การชี้บุคลิกบุคคลในเรื่อง (Identifying character traits)

2) ระดับการอ่านตีความ (Interpretative reading) หมายถึงการที่ผู้อ่านต้องเสาะแสวงหาความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนที่ไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง ประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่

2.1 การกล่าวโดยสรุป (Drawing conclusions)

2.2 การสรุปกฎ (Making generalization)

2.3 การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า (Anticipation outcomes)

2.4 การเข้าใจสำนวนภาษา (Inferring the meaning of figurative language)

2.5 การตั้งหัวข้อเรื่อง (Organizing Topic)

2.6 การเก็บใจความสำคัญ (Getting main idea)

2.7 การเก็บรายละเอียดสำคัญ (Getting important details)

2.8 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Detecting of sequence)

2.9 การเปรียบเทียบ (Making comprehension)

2.10 การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding cause and effect relationship)

2.11 การชี้บุคลิกบุคคลในเรื่อง (Identifying character traits)

3) การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ (Critical reading) หมายถึงการที่ผู้อ่านต้องพิจารณาตัดสิน ประเมินค่า สิ่งที่คุณเขียนว่าเป็นข้อเท็จจริง ถูกผิดเพียงไร ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย ได้แก่

3.1 การแยกแยะความเป็นจริงกับความคิดเห็น (Differentiating facts and opinion)

3.2 การแยกเนื้อเรื่องที่เป็นจริงออกจากเรื่องที่เพ้อฝัน (Distinguishing reality from fantasy)

3.3 การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง (Finding relevant or irrelevant information)

3.4 การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ (Detecting Propaganda)

3.5 การพิจารณาเหตุผลที่ทำให้ชวนเชื่อ (Recognizing fallacious)

3.6 การพิจารณาความเหมาะสม คุณค่าและการยอมรับสิ่งที่อ่าน (Judging adequacy worth of acceptability)

3.7 การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง (identifying author's purpose) และการแสดงความรู้สึกและการจับความรู้สึก (Ability of express or sense felling)

4) การนำไปใช้ (Application) หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านสามารถนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทอ่านไปใช้กับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันหรือสถานการณ์อื่นๆ

ส่วนมาตรฐานการเรียนรู้สาระการอ่านตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดไว้สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ</p> <p>5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน</p>	<p>เรื่องเล่าสั้นๆ</p> <p>บทเพลงและบทร้อยกรอง</p> <p>บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน</p>
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	<p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย</p> <p>หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน</p>
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ	<p>การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ</p> <p>คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตรประจำวัน</p> <p>ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ</p>
	8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	<p>การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ</p>
	9. มีมารยาทในการอ่าน	<p>มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน ไม่ทำลายหนังสือ ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

ตัวชี้วัดของกระทรวงศึกษาธิการที่สอดคล้องกับระดับทักษะการอ่านจับใจความที่
นักการศึกษาท่านอื่นๆ ได้กำหนดไว้ ได้แก่

- 1) อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
- 2) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 3) ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
- 4) สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำระดับทักษะการอ่านจับใจความของ Miller (1990) และ
กระทรวงศึกษาธิการ (2551) มาใช้ในการประเมินทักษะของผู้เรียน โดยสรุปเป็นทักษะย่อยซึ่ง
สามารถพัฒนาได้จากกิจกรรมต่างๆ ในขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ดังนี้

- 1) อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน สามารถพัฒนาได้จากการระดม
สมองและหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน
- 2) บอกใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าได้ สามารถพัฒนาได้จากการบันทึกความรู้ใน
ระหว่างการทำกิจกรรม
- 3) ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ สามารถพัฒนาได้จากการตรวจสอบสิ่งที่ต้องการรู้
และการบันทึกความรู้
- 4) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องโดยระบุเหตุผลประกอบ สามารถพัฒนาได้จากการ
ระดมสมอง
- 5) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถพัฒนาได้จาก
การตั้งคำถามและหาคำตอบในขั้นต่างๆ ของกิจกรรม
- 6) ย่อความจากสิ่งที่อ่านได้ สามารถพัฒนาได้จากการบันทึกความรู้ในระหว่าง
การทำกิจกรรม
- 7) สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน สามารถพัฒนาได้จากการสร้างแผนภูมิ
รูปภาพและการสรุปเรื่องทั้งหมดตอนท้ายกิจกรรม

1.5.4 พัฒนาการทางการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ลำดับขั้นพัฒนาการทางการอ่าน เป็นลำดับขั้นที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าทางการอ่านที่
ต่อเนื่อง ลำดับขั้นนี้ไม่ได้ขึ้นกับอายุหรือระดับชั้นของเด็ก แต่อยู่บนฐานของประสบการณ์ที่เด็กมีอยู่

การรู้ลำดับขั้นพัฒนาการนี้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือการเลือกสื่อการอ่านให้กับผู้อ่านในแต่ละกลุ่มได้อย่างเหมาะสม (Pacific Resources for Education and Learning, 2012 อ้างถึงใน ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร, 2559)

กลุ่มผู้เริ่มอ่าน (Emergent readers) กลุ่มนี้ต้องการการเติมเต็มประสบการณ์และการสร้างประสบการณ์ที่สนุกสนานกับหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือภาพ เด็กจะรู้สึกไม่เกร็งกับการใช้หนังสือ แม้ว่าเขาจะยังไม่สามารถอ่านหนังสือได้เองโดยลำพัง และยังไม่สามารถจำตัวอักษรและคำหรือแม้กระทั่งรูปแบบภาษาได้ พวกเขารู้จักการใช้สิ่งพิมพ์ต่างๆ และเริ่มอยู่ในขั้นแรกของการพัฒนาความสามารถในการสร้างความสนใจในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของรูปตัวอักษรและเสียง การให้เด็กมีส่วนร่วมในการอ่านหนังสือ ต่อยอดการอ่านเรื่องต่างๆ การเชื่อมโยงประสบการณ์กับภาพและเรื่องราวในหนังสือ และแนะนำให้เด็กอ่าน เป็นการช่วยให้เด็กเริ่มคาดเดาเกี่ยวกับสิ่งที่เขากำลังอ่านได้

กลุ่มผู้อ่านขั้นต้น (Early readers) เด็กในกลุ่มนี้สามารถที่จะใช้กลวิธีต่างๆ ในการคาดเดาคำ โดยมักจะใช้ภาพเพื่อยืนยันสิ่งที่คาดเดาไว้ว่าถูกต้องหรือไม่ เด็กสามารถอภิปรายภูมิหลังของเรื่องราวเพื่อให้เข้าใจการกระทำต่างๆ และข้อความที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ดีขึ้น ซึ่งช่วงเวลานี้อยู่ในช่วงพัฒนาการของผู้อ่านที่มีการเรียกใช้ระบบสิ่งชี้แนะ (cueing systems) อย่างมีความหมาย ดังนั้นเด็กจะให้ความสนใจกับสิ่งชี้แนะทางสายตา (visual cueing) และรูปแบบภาษา และเริ่มอ่านเพื่อหาความหมาย จึงเป็นช่วงที่เด็กมีนิสัยการอ่านที่กล้าลองผิดลองถูกในการคาดเดาและยืนยันความหมายของคำขณะที่เริ่มรวบรวมความหมายของคำไว้ในใจ

กลุ่มผู้อ่านในช่วงรอยต่อ (Transitional readers) เด็กในกลุ่มนี้มักจะชอบอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวโดยใช้กลวิธีอ่านเข้าใจความเข้าใจเพื่อความเข้าใจลักษณะตัวละคร ฉาก และสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนพัฒนาการทางการอ่านของตน เด็กสามารถอ่านในจังหวะที่เหมาะสม ซึ่งอัตราความเร็วในการอ่านของเด็กเป็นสัญญาณอย่างหนึ่งที่แสดงความเข้าใจของเด็กในการอ่าน ในขั้นนี้เด็กจะมีกลวิธีในการทำความเข้าใจคำต่างๆ แต่เริ่มต้องการความช่วยเหลือเพื่อทำความเข้าใจบทอ่านที่ยากมากขึ้น

กลุ่มผู้อ่านคล่อง (Fluent readers) เด็กกลุ่มนี้มีความมั่นใจในความเข้าใจของตนเองที่มีต่อบทอ่านและสามารถอ่านบทอ่านได้ด้วยตนเอง เด็กจะสามารถใช้กลวิธีบูรณาการวิธีการของตนเองเข้ากับการชี้แนะของครูโดยยังสามารถเข้าใจความหมายจากภาษาที่ยาวและมีความซับซ้อนได้

1.5.5 แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ

นักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545) สรุปขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ 5 ขั้นตอน ได้แก่

- 1) อ่านเร็ว คืออ่านเรื่องคร่าวๆ ตั้งแต่ต้นจนจบให้พอเข้าใจเรื่อง นักเรียนอ่านแล้วสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร
- 2) อ่านเก็บรายละเอียด คือการอ่านทวนอีกครั้ง ให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องเพื่อเก็บรายละเอียดที่ขาดหายไป แล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องย่อๆ
- 3) ตั้งคำถามจากเรื่องราว ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม มีเหตุใดในการกระทำ เพื่อคิดหาคำตอบจากเรื่องทีอ่านไปแล้ว
- 4) หาประโยคใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ทุกย่อหน้าจะมีใจความสำคัญ ให้นักเรียนหาประโยคใจความสำคัญที่บอกว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร หรือหาเหตุการณ์สำคัญในย่อหน้าโดยเขียนแผนภาพโครงเรื่อง

5) ตอบคำถามโดยนำคำตอบมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของนักเรียนเอง

ส่วนกรมวิชาการ (2546) ได้กำหนดขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

- 1) อ่านผ่านๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
 - 2) อ่านโดยละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน
 - 3) อ่านซ้ำเฉพาะตอนที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นอนถูกต้อง
 - 4) ทดสอบความเข้าใจด้วยการตอบคำถามสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นของเรื่องและใจความสำคัญ เช่น ถามว่าเรื่องอะไร ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม เป็นต้น
 - 5) เรียบเรียงใจความสำคัญด้วยภาษาของตนเองที่ทำให้เข้าใจเรื่องได้ชัดเจนถูกต้อง
- ข้อเสนอแนะของนักวิชาการตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

1) อ่านผ่านๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีประเด็นสำคัญของเรื่องอย่างไร

2) อ่านอย่างละเอียด เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้ง

3) อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการจะรู้

4) สรุปใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า และหาคำตอบของคำถาม

5) ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยสรุปเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

1.5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

วารุณี อุตมธาดา (2537) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสอนอ่านผสมผสานกิจกรรมการอ่าน KWL กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ ศึกษาผลของการสอนอ่านผสมผสานกิจกรรมการอ่าน KWL กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียง ศึกษาผลของความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยการผสมผสานกิจกรรมการอ่าน KWL กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียง ระหว่างกลุ่มที่ใช้แผนภูมิประกอบการอ่านกับกลุ่มที่ไม่ใช้แผนภูมิประกอบการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้รับการสอนอ่านแล้ว นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยการผสมผสานการอ่าน KWL กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียง มีคะแนนความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่าก่อนได้รับการสอน

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และ ศศิธร สุริยวงศ์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แผนผังความคิดสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 การสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus

2.1 ความเป็นมา

Ogle (1986) ได้พัฒนาวิธีการสอนการอ่านโดยใช้ชื่อว่า เทคนิค KWL บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไรมาแล้วก่อนการอ่าน (Know) ด้วยการวิเคราะห์หัวข้อเรื่องและทำนาย

เหตุการณ์ของเรื่องที่จะอ่าน และให้นักเรียนระดมสมองว่านักเรียนต้องการรู้อะไร (Want to know) มีการตั้งคำถามและตอบคำถามระหว่างการอ่าน และนักเรียนได้เรียนรู้อะไรหลังจากที่ได้อ่าน (Learned) การสอนอ่านด้วยวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน มีการเตรียมโครงสร้างความคิดในระหว่างการอ่าน และช่วยให้ครูสามารถค้นหาพื้นฐานความรู้ของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยการบันทึกลงในตาราง KWL ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ 1. K (Know) หมายถึง ความรู้ที่มีอยู่ก่อนการอ่าน 2. W (Want to Know) หมายถึง สิ่งที่ต้องการรู้ และ 3. L (Learned) หมายถึง สิ่งที่ได้เรียนรู้หลังจากการอ่าน ต่อมา Carr and Ogle (1987) ได้ร่วมกันพัฒนาเทคนิค KWL มาเป็น KWL Plus โดยเพิ่มกิจกรรมในขั้น L คือการทำแผนภูมิการอ่าน (Mapping) และการสรุปเนื้อเรื่อง (Summarizing) จากการอ่านทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การอ่านของนักเรียนมีความหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 จุดมุ่งหมายของเทคนิค KWL Plus

มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของ เทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

Conner (2004) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการใช้เทคนิค KWL Plus หลายประการ ได้แก่

- 1) เพื่อค้นหาความรู้ที่มีมาก่อนของนักเรียนก่อนที่จะอ่านเรื่อง
- 2) เพื่อให้นักเรียนตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
- 3) เพื่อให้นักเรียนได้ติดตามความเข้าใจของนักเรียนเองในการอ่านเรื่อง
- 4) เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องของตนเอง
- 5) เพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง

ส่วน ประภาพร ชัยปายาง (2549) กล่าวว่า เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์

2 ข้อที่สำคัญ คือ

- 1) เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนผู้เรียนและใช้ชิ้นงานในการประเมินพัฒนาการของนักเรียนแล้วใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ เพื่อช่วยเหลือการอ่านของนักเรียน
- 2) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมอง รวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภาพความคิด สรุปเรื่องจากการอ่าน รวมไปถึงการประเมินความเข้าใจจากการอ่านด้วยตนเอง

ตามที่นักการศึกษาได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายสำคัญของเทคนิค KWL Plus แบ่งได้เป็นจุดมุ่งหมายสำหรับผู้สอนและจุดมุ่งหมายสำหรับผู้เรียน จุดมุ่งหมายสำหรับผู้สอนคือจัดขึ้นเพื่อให้ผู้สอนทราบถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียนและสร้างชิ้นงานเพื่อใช้ในการประเมินพัฒนาการทางการอ่านของผู้เรียน ส่วนจุดมุ่งหมายสำหรับผู้เรียนคือเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนในการอ่าน ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่าน ทบทวนความรู้เดิม ตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องตามความสนใจ ตลอดจนการสร้างแผนภาพความคิดและสรุปเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนการอ่านอย่างเป็นขั้นตอนและเปิดโอกาสในการขยายความรู้ตามความต้องการของผู้เรียน

2.3 ขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus

Carr and Ogle (1987) ได้เสนอขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ในการสอนการอ่าน ดังนี้

1) ขั้น K (What I know) ก่อนการอ่าน ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมองและเขียนคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่ก่อนแล้วลงในตารางช่อง K หลังจากนั้นครูและนักเรียนจะร่วมกันจัดประเภทของข้อมูลความรู้ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2) ขั้น W (What do I want to know) ครูให้นักเรียนตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้ โดยการเขียนลงในตารางช่อง W จากนั้นครูและนักเรียนจะร่วมกันค้นหาความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนสนใจ อยากรู้ จากคำถามที่นักเรียนตั้งไว้

3) ขั้น L1 (What I have learned) ในขั้นนี้ นักเรียนจะบันทึกความรู้ที่นักเรียนได้จากการอ่านลงในตารางช่อง L พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้คำตอบ

4) ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในช่อง K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมใน แต่ละประเด็น

5) ขั้น L3 (Summarizing) นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้จากการอ่านโดยเขียนสรุปความคิดรวบยอดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ต่อมา Buehl (2004) ได้นำเทคนิค KWL Plus ไปใช้ และเสนอเป็นขั้นตอน ดังนี้

1) ระบุสิ่งที่นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรบ้างหรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน (Identify what you know or think you know) ในขั้นนี้นักเรียนจะระลึกว่านักเรียนรู้อะไรบ้างหรือคิดว่ารู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

ซึ่งครูจะถามนักเรียนทีละคน เพื่อเชื่อมต่อรายละเอียดของเรื่องจากความคิดของแต่ละคน และบันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ไว้ในช่อง K

2) ระบุว่านักเรียนต้องการเรียนรู้อะไร ลงในช่อง W (Identify what I want to know) ขั้นนี้ใช้คำถามที่นักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล อาจเป็นคำถาม ข้อมูลที่ได้บันทึกไว้ในช่อง K หรืออาจเป็นคำถามสิ่งที่นักเรียนสงสัยเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน แล้วบันทึกคำถามลงในช่อง W

3) จัดประเภทความรู้และสิ่งที่ต้องรู้ (Categorize) แนะนำนักเรียนเพื่อตัดสินใจในการจัดประเภทรายการต่างๆ ของข้อมูลลงในช่อง K และช่อง W ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะใช้ เช่น แบ่งเป็นสถานที่ สาเหตุ ผลที่เกิดขึ้น การจัดระบบข้อมูลเป็นขั้นตอนแรกที่จะทำให้นักเรียนสามารถสรุปได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนมองเห็นข้อมูลที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มได้

4) การอ่านบทความ (Read the article) ในขณะที่นักเรียนอ่านเรื่องนักเรียนจะค้นหาคำตอบและขยายความเข้าใจต่อเรื่อง ครูควรกระตุ้นการตั้งคำถามเพื่อตอบคำถามข้อมูลใหม่ บันทึกความรู้ไว้ในช่อง L

5) ระบุข้อมูลใหม่ (Identify new Information) หลังการอ่านนักเรียนระบุข้อมูลใหม่ที่เกิดขึ้นจากการอ่าน ข้อมูลที่ได้ใหม่นี้จะนำไปรวมกับประเภทของข้อมูลที่จัดประเภทของข้อมูลไว้แล้ว หากมีความจำเป็นอาจจัดประเภทของข้อมูลเพิ่มเติม

6) สร้างแผนภูมิความคิด (Create a concept map) หลังจากทีนักเรียนได้เติมข้อความในแผนภาพตาราง KWL สมบูรณ์แล้ว นักเรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้มาสร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ซึ่งแผนภูมิรูปภาพความคิดนี้จะช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่านและช่วยสังเคราะห์และสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดีขึ้น

7) ระบุสิ่งที่ศึกษาต่อไปในอนาคต (Identify further investigation) หลังจากนักเรียนได้สร้างแผนภูมิความคิดเสร็จสมบูรณ์ นักเรียนจะเกิดความกระจ่างชัดในสิ่งที่นักเรียนรู้และตัดสินใจที่จะเพิ่มข้อมูล สำหรับคำถามในช่อง W ที่ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ ได้จัดเตรียมการอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้าต่อไปในอนาคต

ประภาพร ชัยปายาง (2549) ได้นำเทคนิค KWL Plus ไปใช้และเสนอว่าผู้สอนควรมีการเตรียมการดังต่อไปนี้

1) เลือกเรื่องหรือบทความที่เหมาะสมกับระดับชั้นและระดับความสามารถในการอ่านตามวัยของนักเรียน

2) สร้างแผนภูมิภาพ KWL (KWL Chart) บนกระดานและสร้างใบงานสำหรับนักเรียน ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แผนภูมิภาพ KWL

นักเรียนรู้อะไรบ้างแล้ว What I know	นักเรียนต้องการรู้อะไร What I want to know	นักเรียนได้เรียนรู้อะไร What I have learned
ประเภทของข้อมูลที่นักเรียนคาดว่าจะต้องใช้		

ในการดำเนินการสอนนั้นครูจะต้องกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น กระตุ้นให้นักเรียนระดมกำลังสมอง ตอบคำถามนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้เพื่อดึงดูความรู้ทั้งหมดของนักเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน โดยครูใช้คำถามและการกระตุ้นนักเรียนเพื่อให้อธิบายเหตุผลที่นักเรียนมีความคิดเช่นนั้น บันทึกสิ่งที่นักเรียนรู้ในช่อง K – What I know และแนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่คาดว่าจะใช้

3) แนะนำนักเรียนเกี่ยวกับการตั้งคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ต้องการจากการอ่านนำคำถามที่ตั้งไว้ใส่ลงในช่อง W – What I want to know คำถามเหล่านี้อาจได้มาจากการอภิปรายหรือจากการระดมความคิด คำถามควรมีหลากหลายเพื่อพัฒนาการคิด จัดประเภทองค์ประกอบหลักของข้อมูลที่คาดการณ์ไว้จะเป็นการช่วยให้นักเรียนมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน

4) นักเรียนอ่านเรื่องหรือบทความ ครูกระตุ้นนักเรียนให้แสวงหาคำตอบจาก คำถามที่ตั้งไว้ในขณะอ่านครูควรกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลใหม่เพิ่มเติมและเพิ่มคำถาม

5) หลังการอ่านเรื่องหรือบทความ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปรายผลการเรียนรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียนลงในช่อง L – What I have learned โดยเขียนบันทึกแนวคิดและความรู้ที่พบ

น่าสนใจจากการอ่าน สำหรับคำถามบางคำถามที่ไม่อาจแสวงหาคำตอบที่ได้จากการอ่านครั้งนี้ ครูควรแนะนำแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติมแก่นักเรียน

6) สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิด ให้นักเรียนจัดประเภทของข้อมูลที่ได้อ่านไว้ในช่อง L และถามคำถามเพื่อให้นักเรียนได้บรรยายความคิด สร้างแผนภูมิรูปภาพความคิดโดยเลือกข้อมูลที่มีความสำคัญแสดงความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน

7) แนะนำนักเรียนในการสรุป การเลือกข้อมูลและการจัดระบบข้อมูล ครูควรแนะนำนักเรียนให้ใช้โครงร่างข้อมูลจากแผนภูมิรูปภาพความคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสรุปข้อมูลได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นและให้นักเรียนเขียนรายละเอียดเฉพาะที่เป็นใจความหลักเพื่อขยายหัวข้อในแต่ละประเภท

ขั้นตอนการสอนโดยการใช้เทคนิค KWL Plus ของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการสอนอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่

1) กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการค้นหาพื้นฐานความรู้ (Know) เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านของนักเรียนโดยใช้วิธีการให้นักเรียนระดมสมองแล้วบันทึกความรู้ของนักเรียนไว้ในช่อง K – What I know หลังจากนั้นให้นักเรียนใช้ข้อมูลที่ได้จากการระดมสมองคาดเดาเหตุการณ์

2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน ในขั้นนี้เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนต้องการที่จะรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน (Want to know) โดยครูตั้งคำถามไว้แล้วให้นักเรียนอ่าน หรือหากนักเรียนในระดับชั้นเรียนที่มีความพร้อมอาจร่วมตั้งคำถามกับครูหรือตั้งคำถามเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำและตอบคำถามที่ตั้งไว้ บันทึกคำถามไว้ในแผนภาพตารางช่อง W – What do I want to know

3) กิจกรรมหลังการอ่าน เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง (Learned) บันทึกความรู้ที่ได้ไว้ในตารางช่อง L - what I have learned หลังจากนั้นนำข้อมูลต่าง ๆ มาจัดระบบ จัดประเภท แล้วสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด และนำมาสรุปเรื่องทั้งหมดด้วยความเข้าใจ

2.4 ข้อดีของการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอน

นิตา มีสุข (2552) กล่าวถึงข้อดีของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ดังนี้

1) KWL Plus มีหลักการและกระบวนการเรียนรู้ที่ดี เหมาะสม สามารถนำไปสู่ความเข้าใจที่แจ่มชัด

2) ช่วยให้ทำงานเป็นระบบมากกว่าเดิม รู้จักการวางแผนการทำงานล่วงหน้า รู้ขอบเขตที่จะศึกษา

3) เปิดโอกาสให้คิดอย่างกว้างขวาง มีอิสระในการคิด มีความกระตือรือร้น อยากรู้คำตอบ และรู้จักการค้นคว้าเพื่อหาคำตอบด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบมากขึ้น

4) ฝึกการทำงานกลุ่ม ฝึกให้เป็นคนใจกว้าง รู้จักรงับอารมณ์ มีความอดทน ร่วมแรงร่วมใจกัน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนได้ดียิ่งขึ้น

5) สามารถเรียนรู้จากข้อมูลที่เพื่อนแสดงความคิดเห็นได้ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น มีความรู้ความคิดที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

6) วิธีการสอนทำให้ไม่เครียด น่าเรียน เรียนได้อย่างสนุกสนาน บรรยากาศผ่อนคลาย ชยันเรียนมากขึ้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุมาลี ธนวุฒิศติวรกุล (2541) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธี KWL Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่าง มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความนิทานอยู่ในระดับสูง มีความสามารถด้านการอ่านบทร้อยกรองอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักเรียนมีความ

คิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่า นักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ

Carr and Ogle (1987) ได้ศึกษาการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความ โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

ตอนที่ 3 วิธีการอ่านแบบจับคู่ (Partner Reading)

3.1 ความหมายและความสำคัญ

การอ่านแบบจับคู่ (Partner Reading) เป็นกลยุทธ์ในชั้นเรียนที่ใช้ส่งเสริมการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน (Stahl, Heubach, and Crammond, 1997) การอ่านแบบจับคู่อ่านพัฒนาจากกลยุทธ์การช่วยสอนการอ่านของพ่อแม่ (Paired Reading) ของ Morgan (1976) ต่อมาได้มีการนำวิธีการนี้มาใช้ในกระบวนการสอนของครู โดยทั่วไปการอ่านแบบจับคู่จะจับคู่ระหว่างผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่ากับผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าอย่างเช่นพ่อแม่ (DeAngelo, Reents, and Zombacz, 1997; Murad and Topping, 2000; Topping and Lindsay, 1992; Topping and Whitley, 1990) หรืออาจเป็นการจับคู่ระหว่างนักเรียนกับครู (Topping and Lindsay, 1992) รวมถึงการจับคู่ระหว่างเพื่อนนักเรียน (Topping and Lindsay, 1992)

ในการอ่านแบบจับคู่ (Partner Reading) นักเรียนจะต้องจับกันเป็นคู่ โดยจับคู่ระหว่างผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่ากับผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้อ่านมีการฝึกฝนการอ่าน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอ่านออกเสียง โดยแต่ละคู่จะต้องช่วยกันฟัง และช่วยเหลือกันในขณะที่ผลัดกันอ่านและสลับบทบาทในการอ่าน โดยส่วนใหญ่

การอ่านแบบจับคู่จะใช้เป็นกลยุทธ์ในการส่งเสริมการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน โดยการเพิ่มเวลาในการอ่านออกเสียงของนักเรียน (Stahl, Heubach, and Crammond, 1997) นอกจากนี้ การอ่านแบบจับคู่ยังเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนในการสังเกตพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียนจากการฟังนักเรียนอ่านภายในคู่ (Kuhn and Stahl, 2000)

3.2 ขั้นตอนการนำวิธีการอ่านแบบจับคู่ไปใช้

การนำวิธีการอ่านแบบจับคู่ไปใช้ในการจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียน (Bradley, Meisinger, Schwanenflugel and Stahl, 2004) ได้สรุปเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. จับคู่เด็กที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าคู่กับเด็กที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า และให้นักเรียนปรับตัวให้พร้อมในการทำกิจกรรมการอ่านร่วมกัน
2. ให้นักเรียนที่จับคู่กันผลัดกันอ่านเรื่องคนละย่อหน้าหรือคนละหน้า โดยในขณะที่คนหนึ่งอ่าน อีกคนหนึ่งต้องเป็นผู้ฟังและสังเกตบทอ่านควบคู่กันไปด้วย
3. ให้นักเรียนสังเกตการอ่านของเพื่อน หากมีข้อผิดพลาด เช่น อ่านผิด อ่านตกหล่น ให้ช่วยกันแนะนำและแก้ไข
4. ครูแนะนำให้นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นในระหว่างการอ่าน สามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นที่สนใจ และหาคำตอบจากการอ่านต่อไป
5. ระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูคอยสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน อยู่เสมอ และคอยติดตามความคืบหน้าของพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน

3.3 ข้อดีของวิธีการอ่านแบบจับคู่

การศึกษาการนำวิธีการอ่านแบบจับคู่ในการจัดการเรียนรู้ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) (Madden, Slavin and Stevens, 1986) และโปรแกรม Success for All (Slavin and Madden, 2000) โปรแกรม CIRC พบว่า ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนในโปรแกรมมีการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้เรียนในโปรแกรม (Madden et al., 1986; Slavin and Madden, 2000; Stevens, Madden, Slavin, and Farnish, 1987) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการอ่านรายบุคคลและการอ่านแบบจับคู่ของ Meyerpeter and Simonds (2014) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้รับประโยชน์จากการอ่านแบบจับคู่กับผู้เรียนคน

อื่นที่สามารถให้คำแนะนำสะท้อนกลับเกี่ยวกับการอ่าน อีกทั้งยังพบข้อดีของการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับต่ำกว่ากับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับที่สูงกว่า ซึ่งในกรณีนี้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถสูงกว่า และในขณะเดียวกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับที่สูงกว่าก็ได้ฝึกฝนทักษะการอ่านของตนเองและได้ช่วยเหลือเพื่อนคู่อ่าน นอกจากนี้ วิธีการอ่านแบบจับคู่ยังส่งเสริมการเรียนการอ่านอย่างสนุกสนาน เนื่องจากบางครั้งผู้เรียนไม่สนใจเรียนการอ่าน แต่การอ่านแบบจับคู่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอ่านร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การอ่านแบบจับคู่จึงเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษและผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ รวมถึงมีประโยชน์ในด้านการสร้างแรงจูงใจในการอ่านอีกด้วย

การอ่านแบบจับคู่สามารถนำไปใช้กับการอ่านได้หลายประเภท วิธีการนี้จะทำให้ครูมีโอกาสสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน และสามารถจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านแตกต่างกันให้ทำกิจกรรมการอ่านร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีส่วนร่วมในการอ่านแบบจับคู่ส่งผลให้ความผิดพลาดในการอ่านลดน้อยลง มีการช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองมากขึ้น มีการสังเกตบริบทของข้อความมากขึ้น และมีทักษะในการออกเสียงดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ การทดสอบก่อนเรียน (Topping and Lindsay, 1992) อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและความคล่องแคล่วในการอ่านด้วย (DeAngelo, Reents, and Zombacz, 1997; Murad and Topping, 2000) การอ่านแบบจับคู่ไม่ได้มีประโยชน์แค่สำหรับนักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนหรือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าเพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ช่วยฝึกฝนหรือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าด้วย (Topping, 1987) นอกจากนี้การอ่านแบบจับคู่ยังช่วยเสริมสร้างทักษะการพูด ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการพูดนำเสนอในชั้นเรียนต่อหน้าเพื่อนๆ กลุ่มใหญ่ได้เป็นอย่างดี

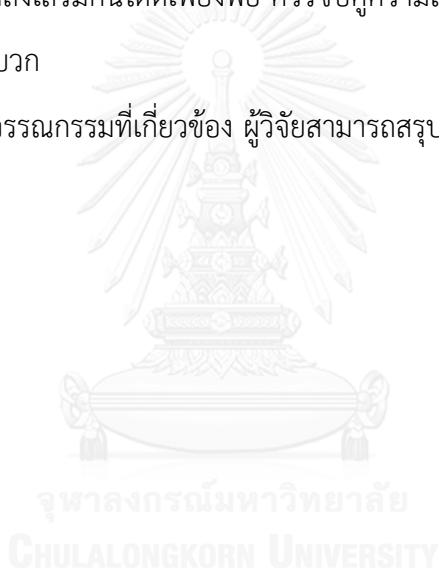
3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

Dixon-Krauss (1995) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง Partner reading and writing: peer social dialogue and the zone of proximal development ตามแนวคิดพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของ Vygotsky จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาในด้านการจดจำคำศัพท์มากที่สุด ความคล่องแคล่วในการอ่านมีการพัฒนาเล็กน้อย มีการประเมินพัฒนาการทางการอ่านด้วยตนเอง และมี

ความรู้สึกเชิงบวกมากขึ้นเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง นักเรียนมีการเขียนรายการบันทึกความก้าวหน้าในการทำกิจกรรม และครูมีส่วนช่วยในการสนับสนุนนักเรียนตลอดการทำกิจกรรม

Bradley, Meisinger, Schwanenflugel and Stahl (2004) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการอ่านแบบจับคู่อ่าน (Interaction quality during partner reading) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของการอ่านแบบจับคู่อ่าน ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ทางบวกหรือทางลบที่นักเรียนที่เป็นคู่อ่านมีอยู่แต่เดิมมีส่วนในการสนับสนุนการอ่านหรือเป็นอุปสรรคต่อการอ่าน และไม่ควรมีลักษณะการจับคู่ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถสูง เพราะไม่มีความจำเป็น รวมถึงไม่ควรมีลักษณะการจับคู่ระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ เพราะนักเรียนอาจจะไม่สามารถส่งเสริมกันได้ดีเพียงพอ ควรจับคู่ความสามารถต่างกันเพราะนักเรียนจะได้พึ่งพาซึ่งกันและกันในเชิงบวก

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เทคนิค KWL Plus (Carr and Ogle, 1987)

- 1) ชั้น K (What I know) ครูอธิบายความคิดรวบยอด กำหนดคำถาม กระตุ้นให้นักเรียนระดมสมองและเขียนคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่ก่อนแล้วลงในตารางช่อง K
- 2) ชั้น W (What do I want to know) ครูให้นักเรียนตั้งคำถามถึงสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้โดยการเขียนลงในตารางช่อง W
- 3) ชั้น L (What I have learned) ในขั้นนี้ นักเรียนจะบันทึกความรู้ที่นักเรียนได้จากการอ่านลงในตารางช่อง L
- 4) ชั้น Plus (Mapping and Summarizing) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ ถ่ายทอดเป็นแผนผังความคิดรวบยอด

วิธีการอ่านแบบจับคู่

(Bradley, Meisinger, Schwanenflugel and Stahl, 2004)

- 1) จับคู่ นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า
- 2) ผลัดกันอ่านเรื่องคนละย่อหน้าหรือคนละหน้า ขณะที่คนหนึ่งอ่าน อีกคนหนึ่งต้องเป็นผู้ฟังและสังเกตบทอ่านควบคู่กันไปด้วย
- 3) ให้นักเรียนสังเกตการอ่านของเพื่อน หากมีข้อผิดพลาด เช่น อ่านผิด อ่านตกหล่น ให้ช่วยกันแนะนำและแก้ไข
- 4) ครูแนะนำให้นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นในระหว่างการอ่าน ตั้งคำถามและหาคำตอบเกี่ยวกับประเด็นที่สนใจ
- 5) ระหว่างที่นักเรียนทำกิจกรรม ครูคอยสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนอยู่เสมอ และคอยติดตามความคืบหน้าของพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน

การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

- 1) นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า
- 2) นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus
- 3) สลับบทบาทในการเป็นผู้อ่านและผู้ฟัง ช่วยแก้ไขในจุดที่อ่านผิด
- 4) ร่วมกันทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
- 5) ร่วมกันตั้งคำถามและหาคำตอบในการอ่าน
- 6) ร่วมกันสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่าน
- 7) ร่วมกันสร้างแผนภาพความคิดและสรุปเนื้อเรื่องทั้งหมด

ทักษะการอ่านจับใจความ (Miller, 1990; กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ความสามารถทางการอ่านของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยทักษะย่อย 7 ประการ ได้แก่

- 1) อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
- 2) บอกใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าได้
- 3) ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้
- 4) คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องโดยระบุเหตุผลประกอบ
- 5) ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 6) ย่อความจากสิ่งที่อ่านได้
- 7) สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการศึกษาวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของการอ่านจับใจความ เทคนิค KWL Plus และวิธีการอ่านแบบจับคู่

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่มทดลอง และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม

ระยะที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของการอ่านจับใจความ เทคนิค KWL Plus และวิธีการอ่านแบบจับคู่

1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับงานวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความหมาย หลักการ แนวคิดของการอ่านจับใจความ เทคนิค KWL Plus และวิธีการอ่านแบบจับคู่ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แนวคิด หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การอ่านจับใจความ รวมถึงเนื้อหาสาระและรายละเอียดต่างๆ ในวิชาภาษาไทย สาระการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3) ผู้วิจัยศึกษาหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยเชิงทดลอง การจัดการเรียนการสอน การสร้างเครื่องมือในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบการวิจัย และดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การออกแบบการวิจัย

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยออกแบบการวิจัยแบบศึกษาสองกลุ่มวัดสองครั้ง (The Pretest – Posttest Design with Nonequivalent Groups) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 กลุ่ม วัดผลก่อนเรียน 1 ครั้ง และดำเนินการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ กับกลุ่มทดลอง และสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ กับกลุ่มควบคุม จากนั้นวัดผลหลังเรียน 1 ครั้ง ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รูปแบบการวิจัย

E	O ₁	X	O ₂
C	O ₃	-	O ₄

เมื่อ X อ่านแบบจับคู่ คือ การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการ

E คือ กลุ่มทดลอง (Experimental Group)

C คือ กลุ่มควบคุม (Control Group)

O₁ คือ การทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

O₂ คือ การทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

O₃ คือ การทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

O₄ คือ การทดสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

ในการทดลองนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ แก่นักเรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ดำเนินการทั้งหมด 7 สัปดาห์ ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านการจัดเวลาเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถใช้ระยะเวลาในการ

ดำเนินการทดลองได้นานถึง 10 สัปดาห์ ผู้วิจัยจึงได้แก้ปัญหาโดยการเพิ่มจำนวนครั้งในการดำเนินการทดลองต่อสัปดาห์ให้มากขึ้น และดำเนินการทดลองในระยะเวลาจำกัด 7 สัปดาห์ โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน 1 ชั่วโมง อธิบายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus 1 ชั่วโมง ดำเนินการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ 17 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียน 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง

1.3 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 234 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมเป็น 65 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 33 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 ห้องเรียน เป็นหน่วยในการสุ่ม เนื่องจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาขนาดใหญ่ ประเภทสหศึกษา ทุกปีการศึกษามีการจัดชั้นเรียนโดยใช้เทคนิคการจับคู่ (Matching) ทั้งเพศของนักเรียน ประเภทการเข้าเรียน และผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละห้องในจำนวนเท่าๆ กัน จึงทำให้ลักษณะพื้นฐานของนักเรียนทุกห้องมีความคล้ายคลึงกัน และมีนักเรียนที่มีความสามารถทุกระดับ ผู้วิจัยจึงสามารถกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 ตัวแปรวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอน แบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่ 1) การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ 2) การสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านจับใจความ

ตัวแปรควบคุม ได้แก่ 1) เทคนิค KWL Plus 2) ครูผู้สอน 3) ช่วงเวลาในการสอน
4) บรรยากาศชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรเหล่านี้ ดังนี้

1) เทคนิค KWL Plus - ผู้วิจัยได้วางแผนการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2) ครูผู้สอน - ผู้วิจัยควบคุมโดยเป็นผู้ทำการทดลองด้วยตนเองทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อลดปัจจัยแทรกซ้อนที่เกิดจากบุคลิกลักษณะและเทคนิคการสอนเฉพาะตัวของครู

3) ช่วงเวลาในการสอน - ผู้วิจัยควบคุมโดยจัดให้ช่วงเวลาในการเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความเท่าเทียมกัน โดยทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจะเรียนการอ่านจับใจความ สัปดาห์ละ 3 วัน และกำหนดให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเรียนในเวลาเดียวกัน

4) บรรยากาศในชั้นเรียน - ผู้วิจัยควบคุมโดยจัดบรรยากาศและสภาพของห้องเรียนทั้ง 2 ห้องให้มีความคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านการจัดโต๊ะเรียน การจัดป้ายนิเทศในห้องเรียน และการตกแต่งห้องเรียนในรูปแบบต่างๆ เพื่อลดปัจจัยแทรกซ้อนที่เกิดจากสภาพและบรรยากาศของห้องเรียน

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เป็นตัวแปรจัดกระทำ คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรตาม ได้แก่

1) แบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.2 แบบเติมคำตอบ จำนวน 5 ข้อ

2) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง

2.2.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เป็นตัวแปรจัดกระทำ

เครื่องมือที่ใช้เป็นตัวแปรจัดกระทำได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ จำนวน 17 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ จำนวน 17 แผน

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาคุณภาพและแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการโดยนำสาระองค์ประกอบของการอ่านจับใจความ เทคนิค KWL Plus และวิธีการอ่านแบบจับคู่ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ (ข้อเสนอแนะอยู่ในภาคผนวก) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

1.1 เป็นอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และมีความรู้ความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านจับใจความ เป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี

1.2 มีตำแหน่งและผลงานทางวิชาการ หรือเคยเป็นวิทยากรอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะมีความเข้าใจในบริบทของโรงเรียนสาธิต รู้และเข้าใจถึงลักษณะของนักเรียนที่อาจแตกต่างจากโรงเรียนอื่นๆ อีกทั้งยังมีความเชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนสาธิต เพื่อให้แผนที่จะนำไปใช้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองสอนกับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำผลที่ได้จากการทดลองสอนไปปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรตาม

เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรตาม ได้แก่

1. แบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.2 แบบเติมคำตอบ จำนวน 5 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบ ทำดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ โดยสอบถามและศึกษาเนื้อหาบทเรียนที่ตรงกับช่วงที่ผู้วิจัยจะดำเนินการทดลอง จากอาจารย์ผู้สอน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ

คะแนนทักษะการอ่านจับใจความ หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบเติมคำตอบจำนวน 5 ข้อ โดยแบบสอบจะประกอบด้วยข้อคำถามวัดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับทักษะการอ่านจับใจความ แบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. คำถามประเภทความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นคำถามที่วัดความสามารถในการระลึกข้อเท็จจริง เรื่องราว หรือประสบการณ์ต่างๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนได้รับจากคำสอน การบอกเล่า การฝึกฝนของผู้สอน รวมทั้งจากตำรา และจากสิ่งแวดล้อมต่างๆ

2. คำถามประเภทความเข้าใจ (Comprehension) เป็นคำถามเกี่ยวกับการนำความรู้ไปดัดแปลงเพื่อให้สามารถอธิบายและเปรียบเทียบสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับของเดิมได้

3. คำถามประเภทการนำไปใช้ (Application) เป็นคำถามที่นำความรู้ ความเข้าใจที่มีในเรื่องราว ข้อเท็จจริง วิธีการต่างๆ ไปใช้ในสถานการณ์จริง ในชีวิตประจำวัน หรือในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

4. คำถามประเภทการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นคำถามที่แยกแยะส่วนประกอบของเรื่องราว การกระทำ ข้อเท็จจริง เพื่อสกัดให้เห็นถึงสาระสำคัญ หรือแก่นสาร

ขั้นตอนที่ 2 สร้างตารางจำแนกข้อสอบแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ โดยจำแนกสัดส่วนของจำนวนข้อคำถามที่วัดทักษะการอ่านจับใจความ ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 สัดส่วนของจำนวนข้อคำถามในแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ

เรื่อง	ระดับความสามารถทางการอ่าน				รวม
	ความรู้/ ความจำ	ความ เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	
แบบเลือกตอบ					
แมลงอปลักษณ์	3	2	1	1	7
เทพารักษ์กับคนตัดไม้	2	1	1	1	5
ช้าง	2	-	1	1	4
พิน	1	1	1	1	4
รวม (ข้อ)	8	4	4	4	20
แบบเติมคำตอบ					
	-	2	1	2	5
รวม	8	6	5	6	25

การสร้างตารางจำแนกข้อคำถามที่สะท้อนทักษะย่อยในการอ่านจับใจความ 7 ประการ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ข้อคำถามที่สะท้อนทักษะย่อยในการอ่านจับใจความ 7 ประการ

ทักษะย่อยในการอ่านจับใจความ	ข้อคำถามที่สะท้อนทักษะ	
	แบบเลือกตอบ	แบบเติมคำตอบ
1. อธิบายความหมายคำและข้อความที่อ่าน	2, 3, 4	1
2. บอกใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าได้	1, 5, 8, 10, 14, 17	-
3. ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้	-	5
4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องโดยระบุเหตุผลประกอบ	16, 20	-
5. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	6, 9, 11, 15, 19	2, 3
6. ย่อความจากสิ่งที่อ่านได้	13	-
7. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	7, 12, 18	4

ขั้นตอนที่ 3 สร้างข้อคำถามที่มีลักษณะเป็นแบบ 3 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบเติมคำตอบ จำนวน 5 ข้อ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยนำแบบสอบฉบับร่างพร้อมทั้งนิยามเชิงปฏิบัติการ และตารางกำหนดโครงสร้างเนื้อหาที่ต้องการวัด ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบตามแบบวัดที่สร้างขึ้น 2 ด้าน คือ การวัดได้ตามนิยามเชิงปฏิบัติการ และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา คือ มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษาไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน
2. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย และสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิต ทางด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 1 ท่าน
3. เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา คือ มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาวัดและประเมินผลทางการศึกษาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปี และสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิตทางด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 1 ท่าน

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบวัดนี้ใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) โดยมีเงื่อนไขให้ผู้เชี่ยวชาญตัดสินอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนน คือ

- +1 หมายถึง มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาที่มุ่งวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาที่มุ่งวัด
- 1 หมายถึง ไม่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาที่มุ่งวัด

หลังจากให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการของแบบสอบแล้วจึงนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาดัชนี IOC มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
- $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผลการตัดสินข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญ
- N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา คือ ข้อคำถามต้องมีค่าดัชนี IOC มากกว่า 0.5 จึงจะถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับโครงสร้างและนิยามเชิงปฏิบัติการ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ซึ่งผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามจากแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด รายละเอียดดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ข้อใดกล่าวถึง ลักษณะของแมลงเพชร ก่อนถูกสาป ได้ถูกต้องที่สุด				
1) รูปร่างเล็ก ปีกสีเงิน บินได้ต่ำๆ	1	1	1	1.0
2) รูปร่างเล็ก ปีกสีเงิน บินได้รวดเร็ว				
3) รูปร่างเล็ก ปีกสีทอง บินได้สูงและรวดเร็ว				

ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
2. ข้อใดกล่าวถึงพระราชามีเสื่อถูกต้องที่สุด				
1) มีความจงรักภักดีต่อแมลงเพชร				
2) มีปีกสีทองส่องประกายแพรวพราว	1	1	1	1.0
3) ดูแปลกครองแมลงต่างๆ อยู่ในเมืองเพชร				
3. ข้อใดเป็นคำพูดของพระราชามีเสื่อ				
1) “บังอาจมาพูดล้อเล่นกับข้า จึงต้องได้รับโทษเช่นนี้”				
2) “คงจะยากหลานเอ๋ย เพราะเจ้าแมลงเพชรมีไม้เท้าวิเศษอยู่ในมือของมัน”	1	1	1	1.0
3) “เจ้าไม่รักษาคำพูดอีกทั้งมีความเย่อหยิ่งลิ้มตัว เจ้าควรจะได้รับโทษอย่างหนัก”				
4. ไม้ประกายเพชร มีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับพระราชามีเสื่อ				
1) มีอำนาจวิเศษ สามารถเนรมิตสิ่งต่างๆ ได้				
2) เป็นไม้ประจำตำแหน่งของพระราชามีเสื่อ	1	1	1	1.0
3) เป็นสมบัติจากบรรพบุรุษของพระราชามีเสื่อ				

ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
5. ข้อใดแสดงให้เห็นว่า นิสัยของแมลงเพชรเปลี่ยนไป				
1) แมลงเพชรได้รับไม้เท้าประกายเพชรจากพระราชินี				
2) แมลงเพชรเยอหิ่ง ไม่ทักทายลุงแมลงหวีและยายแมลงปอ	1	1	1	1.0
3) แมลงเพชรไปเยี่ยมเยียนแมลงอื่นๆ พร้อมกับนำไม้เท้าประกายเพชรไปด้วย				
6. หากนักเรียนเป็นแมลงเพชร นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรมากที่สุดหลังจากได้รับไม้ประกายเพชร				
1) ใช้ไม้ประกายเพชรเสกให้แมลงทุกตัวเป็นเหมือนกับตนเอง	1	0	1	0.67
2) ใช้ไม้ประกายเพชรดูแลแมลงต่างๆ ในป่าให้อยู่อย่างสงบสุข				
3) ใช้ไม้ประกายเพชรเนรมิตสิ่งของต่างๆ ตามที่ตนเองต้องการ				
7. ข้อความใดตรงกับนิสัยของแมลงเพชรมากที่สุด				
1) ได้ตีสีมตัว	1	1	1	1.0
2) กล้าได้กล้าเสีย				
3) กล้าหาญเด็ดเดี่ยว				

ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
8. เทพารักษ์ ไม่ได้ งามเอาชวานชนิดใดขึ้นมา				
1) ขวานไม้				
2) ขวานเงิน	1	1	1	1.0
3) ขวานเหล็ก				
9. ข้อใดเป็นผลจากความซื่อสัตย์ของชายตัดไม้คนแรก				
1) ได้รับขวานทองจากเทพารักษ์				
2) ได้รับขวานเงินและขวานทองจากเทพารักษ์	1	1	1	1.0
3) ได้รับขวานเล่มเดิมคืนพร้อมกับขวานเงินและขวานทอง				
10. เพราะเหตุใดชายตัดไม้คนแรกจึงนั่งกอดเขาร้องไห้อยู่ริมลำธาร				
1) ว่ายน้ําไม่เป็น	1	1	1	1.0
2) กลัวจมน้ําตาย				
3) ทำขวานตกจมหายไปใต้น้ํา				
11. หากนักเรียนเป็นเทพารักษ์ ควรจะทําอย่างไรกับชายตัดไม้คนที่สองจึงเหมาะสมที่สุด				
1) ให้ขวานทั้งสามเล่มแก่ชายคนที่สอง เหมือนกับที่ให้ชายคนแรก				
2) ให้ชายคนที่สองลงไปงมขวานเล่มเดิมของตนขึ้นมาเอง	1	0	1	0.67
3) แกล้งงมขวานที่ซํารูดให้กับชายคนที่สอง				

ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
12. การกระทำของชายตัดไม้คนแรกสอดคล้องกับใครมากที่สุด				
1) เอ ชอบนำดินสอมาแจกเพื่อน	1	0	1	0.67
2) บี เก็บดินสอที่ไม่มีเจ้าของไปบริจาค				
3) ซี เก็บดินสอที่ตกอยู่ที่พื้นไปคืนเพื่อน				
13. ข้อใด ไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับช้าง				
1) เป็นสัตว์บกที่ใหญ่ที่สุด	1	1	1	1.0
2) งวงช้างใช้ลากสิ่งของได้				
3) งาช้างเป็นส่วนที่อ่อนไหว				
14. ช้างใช้อวัยวะใดในการต่อสู้				
1) ขา	1	1	1	1.0
2) งา				
3) งวง				
15. หากจะนำช้างไปใช้ในการรวบรวมเลือกช้างที่มีลักษณะใด				
1) มีตาโตเพราะจะได้มองเห็นชัดเจน				
2) มีหูใหญ่เพราะต้องใช้ฟังเสียงในระยะไกล	1	1	1	1.0
3) มีงาแข็งแรงเพราะงาเปรียบเหมือนกับเขี้ยว				

ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
16. หากช่างสุขุณพันธ์ นักเรียนคิดว่าน่าจะมาจากสาเหตุใดมากที่สุด				
1) ช่างมีขนาดตัวใหญ่ เคลื่อนไหวได้ช้า				
2) งวงของช่างมีขนาดยาวและอ่อนไหว	1	1	0	0.67
3) ตาของช่างเล็กมากเมื่อเทียบกับลำตัว				
17. ข้อใด ไม่ใช่ สารอาหารที่ช่วยให้ฟันแข็งแรง				
1) โปรตีน				
2) แคลเซียม	1	1	1	1.0
3) ฟอสฟอรัส				
18. จากเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าผู้แต่งมีจุดประสงค์ที่จะกล่าวถึงสิ่งใด				
1) สาเหตุของฟันผุ	1	1	1	1.0
2) องค์ประกอบของฟัน				
3) อาหารเสริมสุขภาพฟัน				
19. นักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารในข้อใดที่ช่วยให้มีสุขภาพฟันแข็งแรง				
1) ลาบหมู น้ำส้ม				
2) แกงเขียวหวาน น้ำเปล่า	1	1	1	1.0
3) ปลาตัวเล็กทอด โยเกิร์ต				
20. ใครมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดฟันผุ				
1) ดอมตีมนมแล้วนอนทุกคืน				
2) ดอนเลือกรับประทานปลาทุกมื้อ	1	1	1	1.0
3) ดอยบ้วนปากหลังรับประทานอาหารกลางวัน				

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงแบบสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำแบบสอบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 15 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้ในแบบสอบ และทำการปรับปรุงแบบสอบอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 6 ทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติของแบบสอบ

ขั้นตอนที่ 7 ปรับปรุงแบบสอบทักษะการอ่านจับใจความให้สมบูรณ์ และนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ร่วมกับเทคนิค KWL Plus
สอบถามเกี่ยวกับด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็น ทำดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้วยคำถามปลายเปิด โดยคำถามจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักเรียนในการนำเทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นโดยกำหนดประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus วิธีการอ่านแบบจับคู่ รวมถึงสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไขในส่วนของสำนวนภาษาและความถูกต้องของข้อความคำถาม

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจแก้ไขในส่วนของสำนวนภาษาและความถูกต้องของข้อความคำถาม

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นที่แก้ไขสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการทดลอง

ระยะที่ 3 การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่มทดลอง และการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม

3.1 การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดประชากรที่จะศึกษาและดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
2. จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อส่งไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม
3. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบก่อนเรียนก่อนการทดลองเพื่อวัดคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบค่า t ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test)
4. ชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus อธิบายความหมายและขั้นตอนต่างๆ ในการทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและร่วมกิจกรรมได้ตรงตามเป้าหมาย
5. การจับคู่นักเรียนเก่ง-อ่อนในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง เนื่องจากผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในภาคการศึกษาแรก ผู้วิจัยจึงทำการจับคู่นักเรียนเก่ง-อ่อน โดยดูจากข้อมูลผลการเรียนการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง และเรียงลำดับผลคะแนนจากมากไปน้อย นักเรียนกลุ่มเก่งคือนักเรียนที่ได้คะแนนมากที่สุด 17 ลำดับแรก นักเรียนกลุ่มอ่อนคือนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ใน 17 ลำดับหลัง แล้วจับคู่โดยใช้วิธีการสุ่มแบบไม่เจาะจงเพื่อคละความสามารถระหว่างกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละคาบจะมีการสุ่มคู่ใหม่ทุกครั้งเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนที่หลากหลาย และลดโอกาสในการสุ่มได้นักเรียนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน
6. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 7 สัปดาห์ รวมเวลาในการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ทั้งสิ้น 20 คาบ ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยบันทึกผลการจัดกิจกรรมเพื่อใช้ในการอภิปรายผลการวิจัย รายละเอียดดังนี้

- สัปดาห์ที่ 1 (16 – 20 มกราคม 2560)
 - ครั้งที่ 1 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
 - ครั้งที่ 2 อธิบายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus
 - ครั้งที่ 3 แพนด้าเจ้าปัญญา
- สัปดาห์ที่ 2 (23 – 27 มกราคม 2560)
 - ครั้งที่ 4 ความฝันเป็นจริงได้ (คาบที่ 1)
 - ครั้งที่ 5 ความฝันเป็นจริงได้ (คาบที่ 2)
 - ครั้งที่ 6 อวกาศ
- สัปดาห์ที่ 3 (30 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ 2560)
 - ครั้งที่ 7 ของดีในตำบล (คาบที่ 1)
 - ครั้งที่ 8 ของดีในตำบล (คาบที่ 2)
 - ครั้งที่ 9 เมืองไทยใหญ่อุดม
- สัปดาห์ที่ 4 (6 – 10 กุมภาพันธ์ 2560)
 - ครั้งที่ 10 ประชาธิปไตยใบเล็ก (คาบที่ 1)
 - ครั้งที่ 11 ประชาธิปไตยใบเล็ก (คาบที่ 2)
 - ครั้งที่ 12 เครื่องหมายวรรคตอน
- สัปดาห์ที่ 5 (13 – 17 กุมภาพันธ์ 2560)
 - ครั้งที่ 13 บันทึกความหลัง (คาบที่ 1)
 - ครั้งที่ 14 บันทึกความหลัง (คาบที่ 2)
 - ครั้งที่ 15 งูเห่าล้อม
- สัปดาห์ที่ 6 (20 – 24 กุมภาพันธ์ 2560)
 - ครั้งที่ 16 การละเล่นไทย (คาบที่ 1)
 - ครั้งที่ 17 การละเล่นไทย (คาบที่ 2)
 - ครั้งที่ 18 หมาจิ้งจอกเห็นแก่ตัว
- สัปดาห์ที่ 7 (27 กุมภาพันธ์ – 3 มีนาคม 2560)

ครั้งที่ 19 หุ่นยนต์

ครั้งที่ 20 ทำแบบทดสอบหลังเรียน

7. ผู้วิจัยวัดผลการสอบทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบสอบทักษะการอ่านจับใจความ และตรวจสอบข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ แล้วนำไปวิเคราะห์เพื่อรายงานผลต่อไป

3.2. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล

1) การวิเคราะห์ทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการอ่านแบบจับคู่ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ของกลุ่มทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent sample t-test)

2) การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test)

3) การวิเคราะห์และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

4) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่เป็นข้อมูลเพิ่มเติมจากการบันทึกเนื้อหาในแบบบันทึก KWL Plus เพื่อเป็นข้อมูลในการสนับสนุนผลการวิจัยต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

2.2 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่มทดลอง และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยรายละเอียดผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2559 จำนวนรวม 65 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 32 คน (ร้อยละ 49.23) และกลุ่มทดลอง จำนวน 33 คน (ร้อยละ 50.77) กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแบ่งออกเป็นเพศชาย 34 คน (ร้อยละ 52.31) และเพศหญิง 31 คน (ร้อยละ 47.69) ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐาน	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนนักเรียน	32	49.23	33	50.77	65	100.00
เพศ						
ชาย	16	50.00	18	54.55	34	52.31
หญิง	16	50.00	15	45.45	31	47.69
รวม	32	100.00	33	100.00	65	100.00

1.2 คะแนนทักษะการอ่านจับใจความ

ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติบรรยาย แบ่งออกเป็น 1) คะแนนก่อนเรียน 2) คะแนนหลังเรียน มีรายละเอียดดังนี้

1) เมื่อพิจารณาคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมเล็กน้อย นั่นคือ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.21 ขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.56 นอกจากนี้คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของกลุ่มควบคุม (Min = 12, Max = 29) มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มทดลอง (Min = 10, Max = 28)

เมื่อพิจารณาค่าการกระจายของข้อมูล (C.V.) พบว่า กลุ่มควบคุมมีการกระจายของข้อมูลสูงกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย และเมื่อพิจารณาความเป็นโค้งปกติของลักษณะการแจกแจงข้อมูลพบว่า คะแนนของกลุ่มทดลองมีการกระจายไม่เป็นโค้งปกติ แต่มีลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยและมีคะแนนเกาะกลุ่มกัน ส่วนกลุ่มควบคุมมีการกระจายเป็นโค้งปกติ นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนกระจายกัน

2) เมื่อพิจารณาคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.45 สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.06 คะแนนต่ำสุดของกลุ่มทดลอง (Min = 16) สูงกว่ากลุ่มควบคุม (Min = 13) ขณะที่คะแนนสูงสุดเท่ากัน (Max = 30)

เมื่อพิจารณาค่าการกระจายของข้อมูล (C.V.) พบว่า กลุ่มทดลองมีการกระจายของข้อมูลสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อพิจารณาความเป็นโค้งปกติของลักษณะการแจกแจงข้อมูลพบว่า คะแนนของกลุ่มทดลองมีการกระจายไม่เป็นโค้งปกติ แต่มีลักษณะเบ้ซ้าย แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยและมีคะแนนเกาะกลุ่มกัน ส่วนกลุ่มควบคุมมีการกระจายเป็นโค้งปกติ นักเรียนส่วนใหญ่คะแนนกระจายกัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติบรรยายของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ

ช่วงเวลา	กลุ่ม	ค่าสถิติ						
		Min	Max	\bar{x}	S.D.	C.V.	Sk	Ku
ก่อนเรียน	ทดลอง	10	28	22.21	3.67	16.53	-1.18	2.66
	ควบคุม	12	29	21.56	4.28	19.85	-.75	0.23
หลังเรียน	ทดลอง	16	30	27.45	3.19	11.63	-1.73	3.79
	ควบคุม	13	30	25.06	4.63	18.49	-1.03	0.46

1.3 การตรวจสอบความเท่าเทียมกันของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง

การตรวจสอบความเท่าเทียมกันของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองใช้การทดสอบความแตกต่างของทักษะการอ่านจับใจความ จากการทดสอบก่อนเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample T-Test) ผลการทดสอบพบว่า คะแนนทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.66, p = .51$) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความแตกต่างของทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	33	22.21	3.67	-66	.51
กลุ่มควบคุม	32	21.56	4.28		

*p < .05

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการ สอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

ผู้วิจัยวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการ
สอนอ่านจับใจความ จากคะแนนทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ
โดยการทดสอบค่า t ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.1.1 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัด กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ของ นักเรียนกลุ่มทดลอง

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการ
สอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง
พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียน (\bar{X} = 27.45) สูง
กว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 22.21) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = -19.53, p = .00) ดังตารางที่

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	ช่วงเวลา	ค่าสถิติ				
		จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	ก่อนเรียน	33	22.21	3.67	-19.53	.00*
	หลังเรียน	33	27.45	3.19		

*p < .05

2.1.2 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียน (\bar{X} = 25.06) สูงกว่าก่อนเรียน (\bar{X} = 21.56) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (t = -9.12, p = .00) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	ช่วงเวลา	ค่าสถิติ				
		จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มควบคุม	ก่อนเรียน	32	21.56	4.28	-9.12	.00*
	หลังเรียน	32	25.06	4.63		

*p < .05

2.2 ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่มทดลอง และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยการทดสอบค่า t ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ ($\bar{X} = 27.45$) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 25.06$) ที่เรียนรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.41, p = .02$) ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าสถิติ				
	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	33	27.45	3.19	-2.41	.02*
กลุ่มควบคุม	32	25.06	4.63		

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้น

2.3 ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมและนักเรียนกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus วิธีการอ่านแบบจับคู่ รวมถึงสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยได้สัมภาษณ์นักเรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ซึ่งในกลุ่มทดลองได้สัมภาษณ์นักเรียนทั้งจากกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน เพื่อนำผลมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.1 การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างหลากหลายเกี่ยวกับการเรียนการอ่านจับใจความและเทคนิคการเรียนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ทั้งในเชิงลบและเชิงบวก โดยนักเรียนที่มีความคิดเห็นในเชิงลบต่อการเรียนการอ่านจับใจความและเทคนิคการเรียนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความคิดเห็นว่า ไม่ชอบการยืนอ่านรายบุคคล ไม่ชอบการอ่านออกเสียงเพราะเพื่อนอ่านไม่พร้อมกัน และรู้สึกว่าการเขียนบทกวี KWL Plus ต้องเขียนมาก ทำให้ทำไม่ทัน ส่วนนักเรียนที่มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนการอ่านจับใจความและเทคนิคการเรียนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีความคิดเห็นว่า ชอบเรียนการอ่านเพราะได้เล่นเกม ชอบวิธีเรียนแบบ KWL Plus เพราะได้ทำ mind mapping และช่วยให้มีสมาธิในการอ่าน ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มควบคุมเกี่ยวกับการเรียนการอ่านจับใจความและการเรียนการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus

เชิงลบ	เชิงบวก
1. ไม่ชอบการยืมอ่านรายบุคคล	1. ชอบเรียนการอ่านเพราะได้เล่นเกมสนุก
2. ไม่ชอบการอ่านออกเสียงเพราะเพื่อนอ่านไม่พร้อมกัน	2. ชอบวิธีเรียนแบบ KWL Plus เพราะได้ทำ mind mapping
3. แบบบันทึก KWL Plus ต้องเขียน ทำไม่ทัน	3. วิธีเรียนแบบ KWL Plus ช่วยให้มีสมาธิในการอ่าน

2.3.2 การสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองเกี่ยวกับวิธีการอ่านแบบจับคู่พบว่า นักเรียนชอบเมื่อได้ทำกิจกรรมการอ่านคู่กับเพื่อน นักเรียนรู้สึกที่สนุก มีเพื่อนช่วยคิด ไม่น่าเบื่อ ไม่น้อยเกินไป และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าเวลาอ่านคนเดียว นอกจากนี้ผลการสัมภาษณ์ยังพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดกิจกรรมการอ่านว่าเป็นเทคนิคที่ดีและมีประโยชน์ เพราะทำให้ได้ฝึกการคิด ทำให้มีสมาธิ มีเป้าหมายในการอ่าน และช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองเกี่ยวกับการเรียนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

เทคนิค KWL Plus	วิธีการอ่านแบบจับคู่
1. เป็นเทคนิคที่ดี ทำให้ได้ฝึกการคิด ทำให้มีสมาธิ	1. นักเรียนชอบเมื่อได้ทำกิจกรรมการอ่านคู่กับเพื่อน
2. มีเป้าหมายในการอ่าน	2. นักเรียนรู้สึกที่สนุก มีเพื่อนช่วยคิด
3. ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น	3. ไม่น่าเบื่อ ไม่น้อยเกินไป
	4. มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าเวลาอ่านคนเดียว

ทั้งนี้ผลการสัมภาษณ์ร่วมกับการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ พบว่านักเรียนชอบและสนุกกับการจัดกิจกรรมในรูปแบบนี้ เพราะรู้สึกว่าการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus คู่กับเพื่อนเป็นเทคนิคที่ดี มีประโยชน์ ทำให้สนุก มีเพื่อนช่วยคิด ได้ฝึกการคิด ทำให้มีสมาธิ มีเป้าหมายในการอ่านไม่น่าเบื่อ ไม่เหนื่อยเกินไป และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าเวลาอ่านคนเดียว แม้ในบางครั้งนักเรียนจะทำแบบบันทึก KWL Plus เสร็จไม่ทันภายในคาบเรียน ต้องใช้เวลาตอนพักกลางวันและหลังเลิกเรียนเพิ่มเติม ซึ่งครูผู้สอนได้ทำความเข้าใจและให้เวลากับนักเรียนทั้งหมด นักเรียนก็เข้าใจ ยอมรับ และยินดีที่ต้องใช้เวลาว่างทำงานเพิ่มเติมในบางครั้ง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รูปแบบการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยออกแบบการวิจัยแบบศึกษาสองกลุ่มวัดสองครั้ง (The Pretest – Posttest Design with Nonequivalent Groups) แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 1 กลุ่ม วัดผลก่อนเรียน 1 ครั้ง และดำเนินการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่กับกลุ่มทดลอง และสอนการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติกับกลุ่มควบคุม จากนั้นวัดผลหลังเรียน 1 ครั้ง ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 7 สัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 33 คน กลุ่มควบคุม 32 คน รวมเป็น 65 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ และแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ แบบสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับเทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละของข้อมูล พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยการทดสอบค่า t แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test) และแบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งผู้วิจัยตั้งสมมติฐานว่า เมื่อจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธี

การอ่านแบบจับคู่แล้วจะช่วยให้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ กล่าวคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่จะมีทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

สรุปผลการวิจัย

ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

เมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยการทดสอบค่า t ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียน ($\bar{X} = 27.45$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 22.21$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของกลุ่มทดลอง และการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของกลุ่มควบคุม

เมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบวัดทักษะการอ่านจับใจความ โดยคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ โดยการทดสอบค่า t ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความหลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุม พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านจับใจความ ($\bar{X} = 27.45$) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 25.06$) ที่เรียนรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอประเด็นอภิปรายที่น่าสนใจ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus

เทคนิค KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยใช้เทคนิค KWL แล้วเพิ่มเติมการสรุปสาระสำคัญและทำแผนผังมโนทัศน์หรือแผนผังความคิด เพื่อสรุปความคิดรวบยอดของนักเรียน จากงานวิจัยของ จีร์นันท์ พูลสวัสดิ์ (2554) พบว่า การสอนด้วยวิธี KWL Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เป็นขั้นตอน ให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงในแต่ละขั้นตอน ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะย่อยในการอ่านจับใจความ 7 ประการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มีทักษะการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความที่ดีขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอน มีการนำหลักการของ KWL Plus และหลักการอ่านแบบจับคู่มาเป็นแนวทางในการออกแบบกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็น 3 ขั้นตอน

1) ขั้นตอนก่อนการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่ให้นักเรียนค้นหาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน รวมถึงให้นักเรียนกำหนดเป้าหมายในการอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบที่ต้องการ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anderson and Pichert (1978) ที่กล่าวว่า การที่จะอ่านได้ดีจำเป็นต้องเข้าถึงความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่แล้วเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่าน หรือทำให้ความรู้เดิมนั้นนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีการกำหนดเป้าหมายของ Locke (1990) ที่กล่าวว่า การกำหนดเป้าหมายของ

ตนเองช่วยให้เกิดการความพยายามในการทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2) ชั้นระหว่างการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการช่วยเหลือและตรวจสอบการอ่าน มีการสลับบทบาทการอ่านระหว่างคู่ของตนเอง รวมถึงส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้ตรวจสอบความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และร่วมกันอภิปราย ในประเด็นต่างๆ ที่ตนเองได้ตั้งคำถามไว้ในขั้นก่อนการอ่าน และช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเพื่อขยายความรู้ โดยในชั้นระหว่างการอ่านนี้ ได้สอดคล้องกับการศึกษาเอกสารของ Conner (2004) ที่กล่าวเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเทคนิค KWL Plus ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความเข้าใจที่มีต่อเรื่องที่อ่าน และเพื่อเตรียมโอกาสให้นักเรียนได้ขยายความคิดต่อจากเรื่อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร ชัยปายาง (2549) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนข้อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus และพบว่า การช่วยกันในกลุ่มเพื่อนช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

3) ชั้นหลังการอ่าน ประกอบด้วยกิจกรรมการสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน และกิจกรรมการเขียนแผนภาพความคิดเพื่อทบทวนความรู้ที่ได้รับในแต่ละขั้น และสรุปความคิดรวบยอดและความเข้าใจที่เกิดขึ้นหลังการอ่าน โดยงานวิจัยของ Buehl (2004) ได้สนับสนุนการสร้างแผนภาพความคิด ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนมองเห็นภาพรวมของเรื่องที่ได้อ่าน และช่วยสังเคราะห์ตลอดจนสรุปผลการเรียนรู้จากการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มีทักษะการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน เนื่องจากการอ่านแบบจับคู่ส่งเสริมให้นักเรียนมีการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านร่วมกัน ทำให้นักเรียนสามารถจับใจความในเรื่องที่อ่านได้ดี และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเอกสารของ Topping and Lindsay (1992) พบว่า การมีส่วนร่วมในการอ่านแบบจับคู่ส่งผลให้ความผิดพลาดในการอ่านลด

น้อยลง มีการช่วยกันแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยตนเองมากขึ้น มีการสังเกตบริบทของข้อความมากขึ้น และสอดคล้องกับการวิจัยของ Carter et al. 2012 ที่พบว่าการช่วยเหลือและสนับสนุนจากเพื่อนในการเรียนรู้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน

3.1 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์และบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมเป็นรายคาบ พบว่านักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนที่ผู้สอนได้อธิบายได้ดี นักเรียนแต่ละคนเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการเรียนรู้ที่จะแบ่งหน้าที่กันในการอ่านและการทำแบบบันทึก KWL Plus ทั้งนี้พบว่าในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมมีปัญหาในการจับคู่อ่านอยู่บ้าง แต่เมื่อผู้สอนทำความเข้าใจกับนักเรียนและกำหนดข้อตกลง นักเรียนก็ยอมรับและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดการจัดกิจกรรม หลังจากที่ได้ทำกิจกรรมไประยะหนึ่งได้มีการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบและสนุกกับการจัดกิจกรรมในรูปแบบนี้ เพราะรู้สึกว่าการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL Plus คู่กับเพื่อนเป็นเทคนิคที่ดี มีประโยชน์ ทำให้สนุก มีเพื่อนช่วยคิด ได้ฝึกการคิด ทำให้มีสมาธิ มีเป้าหมายในการอ่าน ไม่น่าเบื่อ ไม่เหนื่อยเกินไป และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากกว่าเวลาอ่านคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร พบว่า มีการนำการอ่านแบบจับคู่ไปใช้อย่างหลากหลาย กับการจัดการเรียนรู้ที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) (Madden, Slavin and Stevens, 1986) และโปรแกรม Success for All (Slavin and Madden, 2000) โปรแกรม CIRC เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกันที่ออกแบบมาสำหรับการสอนการอ่านและสอนภาษาในเด็กวัยประถมศึกษา ส่วนโปรแกรม Success for All เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบสำหรับเด็กปฐมวัยจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเสริมทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อนักเรียนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก็จะมีทักษะการปรับตัวในการเรียนการอ่านร่วมกับผู้อื่นซึ่งเรียกว่า Reading Wings (Slavin and Madden, 2000) ทั้งโปรแกรม CIRC และโปรแกรม Success for All นักเรียนจะได้ฝึกอ่านในใจก่อน จากนั้นจะจับคู่กันกับเพื่อนผลัดกันอ่านออกเสียง สลับกันอ่านทีละย่อหน้า ในขณะที่คนหนึ่งอ่าน อีกคนหนึ่งก็จะคอยช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดในการอ่าน ซึ่งจากการศึกษานี้ พบว่า ทั้งโปรแกรม CIRC และโปรแกรม Success for All ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนในโปรแกรมมีการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้เรียนในโปรแกรม (Madden et al., 1986;

Slavin and Madden, 2000; Stevens, Madden, Slavin, and Farnish, 1987) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการอ่านรายบุคคลและการอ่านแบบจับคู่ของ Meyerpeter and Simonds (2014) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษได้รับประโยชน์จากการอ่านแบบจับคู่กับผู้เรียนคนอื่นที่สามารถให้คำแนะนำสะท้อนกลับเกี่ยวกับการอ่าน อีกทั้งยังพบข้อดีของการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับต่ำกว่ากับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับที่สูงกว่า ซึ่งในกรณีนี้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำกว่าจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถสูงกว่า และในขณะเดียวกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านในระดับที่สูงกว่าก็ได้ฝึกฝนทักษะการอ่านของตนเองและได้ช่วยเหลือเพื่อนคู่อ่าน นอกจากนี้ วิธีการอ่านแบบจับคู่ยังส่งเสริมการเรียนการอ่านอย่างสนุกสนาน เนื่องจากบางครั้งผู้เรียนไม่สนใจเรียนการอ่าน แต่การอ่านแบบจับคู่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอ่านร่วมกับเพื่อนอย่างสนุกและน่าสนใจมากขึ้น ทั้งนี้ การอ่านแบบจับคู่จึงเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษและผู้เรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ รวมถึงมีประโยชน์ในด้านการสร้างแรงจูงใจในการอ่านอีกด้วย

3.2 การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ ก็มีส่วนช่วยในการพัฒนาการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนโดยปกติ แต่จากผลการวิจัย พบว่าการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความในรูปแบบนี้ส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความไม่สูงเท่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ แม้ว่ารูปแบบของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ นักเรียนจะทำกิจกรรมเช่นเดียวกับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ แต่นักเรียนอ่านและทำกิจกรรมด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือและสนับสนุนจากเพื่อนคู่อ่าน ทั้งนี้ทำให้นักเรียนไม่มีเพื่อนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งผลให้นักเรียนไม่ได้ตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตนเอง

จากการอภิปรายข้างต้น โดยภาพรวมแล้วนักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้น สามารถอธิบายได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีขั้นตอนประกอบกับการเรียนรู้

แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น รู้จักที่จะเป็นผู้นำและผู้ตาม และยังเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการอ่านมากยิ่งขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มาใช้ในการเรียนการสอน สามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความได้ดี ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนหรือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ และเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2. ครูผู้สอนที่จะนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรศึกษาและทำความเข้าใจขั้นตอนในการจัดกิจกรรมอย่างละเอียด รวมถึงวางแผนการใช้เวลาให้เหมาะสม ควรเลือกเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับรูปแบบของกิจกรรม และปรับให้สอดคล้องกับวัยของนักเรียน นอกจากนี้ครูควรดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันตลอดการจัดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และมีกำลังใจในการเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆ ซึ่งมีบริบทแตกต่างกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แต่ควรปรับรูปแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับนั้นๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีต่อการเรียน

2. ควรมีการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบเป็นกลุ่ม เพื่อเพื่อให้เห็นถึงผลของการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบเป็นกลุ่ม ว่าสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความได้หรือไม่ อย่างไร

3. ควรมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ หรือนำไปบูรณาการร่วมกับเนื้อหาของรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงผลของการนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ ที่เกิดขึ้นในการเรียนวิชาอื่นๆ ด้วย

4. งานวิจัยครั้งนี้เน้นการวัดทักษะการอ่านในการเรียนวิชาภาษาไทย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรรหาเทคนิคที่ส่งเสริมทักษะด้านอื่น ได้แก่ การฟัง การพูด และการเขียน เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างครอบคลุมในทุกๆ ด้าน

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

- ก-1 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามวัดทักษะการอ่าน
- ก-2 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ก-1 รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแบบสอบวัดทักษะการอ่าน

1. อาจารย์นวัพร สุรนาคะพันธ์

อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม

2. อาจารย์ กฤษรัตน์ ว่องอาทรกุล

อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย
ประถม

3. อาจารย์นพมาศ ว่องวิทย์สกุล

อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ก-2 รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เอื้อพร สัมมาทิพย์

อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

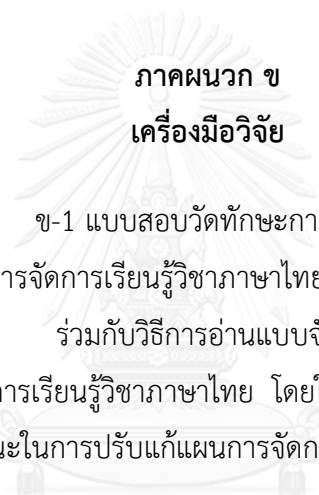
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ช่อนกลิน วิรัตน์โยสินทร์

อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

3. อาจารย์นพมาศ ว่องวิทย์สกุล

อาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ภาคผนวก ข
เครื่องมือวิจัย

- ข-1 แบบสอบวัดทักษะการอ่าน
- ข-2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL Plus
ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่
- ข-3 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ
- ข-4 ข้อเสนอแนะในการปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ

ข-1 แบบสอบวัดทักษะการอ่าน

อ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบ

แมลงอัปลักษณ์

ในป่าอันกว้างใหญ่ไพศาลแห่งหนึ่ง มีต้นไม้ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น และมีเหล่าแมลงอาศัยอยู่ในป่าแห่งนี้มากมายหลายชนิด เช่น ยายแมลงปอ ลุงแมลงหวี่ ป้าต๊กแตน พี่แมลงทับ เป็นต้น แมลงทุกตัวต่างก็รักใคร่กันเหมือนพี่เหมือนน้อง และอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

แมลงทั้งหมดนี้อยู่ในความปกครองของพระราชามีเสื่อผู้สง่างาม พระองค์มีปีกสีทองส่องประกายแพรวพราว และที่สำคัญ พระราชามีเสื่อมีของวิเศษอย่างหนึ่งที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ นั่นก็คือ “ไม้ประกายเพชร” ซึ่งทำด้วยทองคำแท้อันมีอำนาจวิเศษ สามารถเนรมิตสิ่งต่างๆ ได้ทุกอย่างตามพระราชประสงค์ของพระราชามีเสื่อ

พระราชามีเสื่อทรงมีพระสหายชื่อว่า “แมลงเพชร” เป็นผู้ที่มีความสามารถมาก และมีความจงรักภักดีต่อพระราชามีเสื่อ ได้กระทำความดีเป็นที่ถูกพระทัยของพระราชามีเสื่อ จึงได้รับพระราชทานชื่อจากพระราชามีเสื่อว่า แมลงเพชรมีรูปร่างเล็ก ปีกสีเงิน บินได้สูงและรวดเร็วมาก เป็นที่เกรงขามของเหล่าแมลงอื่นๆ ยิ่งนัก ต่อมาพระราชามีเสื่อ ได้มีคำสั่งลับเฉพาะกับแมลงเพชรพระสหายสนิทว่า

“แมลงเพชร ข้าจะให้เจ้ายืมไม้เท้าประกายเพชรของข้าไป และข้าขอให้เจ้าช่วยดูแลแมลงทั้งหลายแทนข้าสักระยะหนึ่ง โดยมีข้อแม้ว่า ห้ามนำไม้เท้าประกายเพชรไปสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นโดยเด็ดขาด เจ้าจำไว้ให้ดีนะ”

“เป็นพระมหากษัตริย์คุณพระพุทเจ้าข้า ข้าพระพุทธเจ้า จะไม่ทำให้พระองค์ผิดหวัง ถ้าข้าพระพุทธเจ้าผิดสัญญา ขอให้พระองค์ทรงลงโทษได้เลยพระพุทธเจ้าข้า” แมลงเพชรรับคำพร้อมทั้งให้สัญญา

จากนั้นแมลงเพชรก็ออกไปเที่ยวเยี่ยมเยียนแมลงอื่นๆ พร้อมกับนำไม้เท้าประกายเพชรไปด้วยเสมอ ตั้งแต่ได้รับมอบพระราชอำนาจจากพระราชามีเสื่อ นิสัยของแมลงเพชรก็เปลี่ยนไป เริ่มเย่อหยิ่งจองหอง ไม่ทักทายลุงแมลงหวี่ ยายแมลงปอเหมือนเช่นเคย ทำให้ยายแมลงปอสงสัยมาก จึงเอ่ยปากถามแบบหยอกล้อแมลงเพชรว่า

“ไฉนแมลงเพชรหมู่นี้เป็นอะไรไปหรือ ไม่เห็นทักทายกันบ้างเลย หรือว่าถูกพระราชามีเสื่อลงโทษมาหน้าตาไม่ค่อยสบายเลยนี่”

แมลงเพชรเมื่อได้ฟังยายแมลงปอพูดดังนั้น มันรู้สึกโกรธมาก จึงใช้ไม้เท้าประกายเพชรชี้ไปที่ยายแมลงปอแล้วพูดขึ้นว่า “จงเป็นรูปปั้นเดี๋ยวนี้”

พอแมลงเพชรพูดขาดคำ ยายแมลงปอก็กลายร่างเป็นรูปปั้นทันที “บังอาจมาพูดล้อเล่นกับข้า จึงต้องได้รับโทษเช่นนี้” แมลงเพชรพูดพลาท้วงหัวเราะแกล้มเยาะเย้ย

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาก็มีรูปปั้นของแมลงต่างๆ เพิ่มจำนวนขึ้นทุกวัน ป่าที่เคยร่มเย็นเป็นสุขและอยู่กันอย่างเงียบสงบ บัดนี้กลับกลายเป็นป่าแห่งความสับสน เยียบเหงา น่าสะพรึงกลัว ปราศจากเสียงหัวเราะหยอกล้อกันดังเช่นแต่ก่อน

แมลงทับตัวหนึ่งรู้สึกหดหู่ใจมากที่เห็นพวกแมลงด้วยกัน ต้องถูกกลั่นแกล้งรังแกจากแมลงเพชร จึงได้เอ่ยปากปรึกษากับป่าตึกแต่ว่า “ป่าตึกแต่นครีบ เราจะทำอย่างไรกันดี จึงจะกำจัดเจ้าแมลงเพชรจอมอหังการให้พ้นไปจากป่าของเราได้ครับ”

“คงจะยากหลานเอ๋ย เพราะเจ้าแมลงเพชรมีไม้เท้าวิเศษอยู่ในมือของมัน ขึ้นใครไปต่อกปากต่อคำมันเข้า ก็ต้องถูกสาปให้กลายเป็นรูปปั้นไปหมด เจ้าก็เห็นอยู่แล้วมิใช่หรือ”

“ถ้าพวกเราทั้งหมดจะรวมตัวกันไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพระราชามีเสื่อ ให้ทรงทราบถึงความเดือดร้อนของพวกเรา ป่าว่าจะดีไหมครับ” แมลงทับบอกความเห็น “เออก็น่าจะลองดูเหมือนกันนะหลาน เพราะพระราชาท่านจะได้ทรงรู้ความจริงว่า ผู้ที่พระองค์ท่านทรงไว้วางพระทัยให้ดูแลพวกเราแทนพระองค์ท่าน มีความประพฤติชั่วช้าเพียงใด” ป่าตึกแต่นสนับสนุน

เมื่อคิดได้ดังนั้นแล้วแมลงทับและป่าตึกแต่นก็พาสมัครพรรคพวกแมลงทั้งหลายในป่า เข้าไปร้องทุกข์ต่อพระราชามีเสื่อ ว่าถูกแมลงเพชรข่มเหงรังแกต่างๆ นานา จนได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส เมื่อพระราชามีเสื่อทรงทราบเช่นนั้น จึงได้ให้ไปตามตัวแมลงเพชรเข้าเฝ้า พร้อมกับให้นำไม้เท้าวิเศษมาคืนด้วย

“ว่าไงแมลงเพชร พวกแมลงทั้งหลายเขาได้มาร้องทุกข์กล่าวโทษ เจ้าได้ข่มเหงรังแกพวกเขาเป็นความจริงหรือไม่” พระราชามีเสื่อทรงถาม แต่แมลงเพชรก็มึนงงไม่ตอบ พระราชาจึงตรัสต่อไปว่า

“นี่แสดงว่าเป็นจริงอย่างที่เขาร้องมาใช่ไหม เจ้าถึงก้มหน้าก้มตาเฉยอยู่”

“หามิได้พระพุทธเจ้าข้า ข้าพระพุทธเจ้าไม่เคยข่มเหงใครเลย พวกเขานั้นแหละข่มเหงรังแกกันเอง แล้วโยนความผิดมาให้ข้าพระพุทธเจ้า” แมลงเพชรปฏิเสธ

“ยังมาทำปากแข็งอีก ก็พวกแมลงต่างๆ เขาจะมีปัญญาสาปให้แมลงด้วยกันกลายเป็นรูปปั้นได้หรือ ก็มีแต่เจ้าเท่านั้นแหละที่มีไม้เท้าวิเศษของข้า เจ้ายอมรับมาเสียดีกว่า ก่อนที่ข้าจะโมโห”

“ข้าพระพุทธเจ้าขอยอมรับผิด และขอพระองค์จงทรงพระราชทานอภัยโทษให้ข้าพระพุทธเจ้าด้วยเถิดพระพุทธเจ้าข้า” แมลงเพชรพูดด้วยเสียงสั่นเครือ

“ข้าคงยกโทษให้เจ้าไม่ได้หรอก เพราะเจ้าได้เคยให้สัญญาไว้แก่ข้าแล้วว่า เจ้าจะไม่ใช้ไม้เท้าวิเศษของข้าไปสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่น เจ้าไม่รักษาคำพูดอีกทั้งมีความเย่อหยิ่งลื้มตัว เจ้าควรจะได้รับโทษอย่างหนัก”

“พระราชอาญาไม่พ้นเกล้าพันกระหม่อม แล้วแต่พระองค์ จะทรงพิจารณาโทษเถิด พระพุทธเจ้าข้า”

“เอาละข้าจะสาบเจ้าให้กลายเป็นแมลงที่น่าเกลียด มีรูปร่างอัปลักษณ์ โดยให้ร่างของเจ้ามีสี ดำ บินได้ต่ำๆ ระยะเวลาใกล้ๆ และมีกลิ่นตัวเหม็นสาบ เป็นที่รังเกียจของคนทั่วไป เจ้าจงเป็นแมลง อัปลักษณ์ ณ บัดนี้ เพียง!” พระราชาผีเสื้อตรัสแล้วก็ใช้ไม้เท้าประกายเพชรชี้ไปที่แมลงเพชร

แมลงเพชรก็กลับกลายเป็นแมลงอัปลักษณ์ตามคำสาบทันที เวลาที่มันไปไหนก็จะถูกสัตว์ อื่นๆ พุดจาเยาะเย้ยถากถาง และเรียกมันว่า “แมลงถูกสาบ” มันรู้สึกอับอายเป็นที่สุดแต่ก็ต้องทนรับ ทุกข์ต่อไป ในเวลาต่อมาชื่อของมันก็ถูกเรียกให้สั้นลงว่า “แมลงสาบ” จนถึงทุกวันนี้

ส่วนแมลงต่างๆ ที่ถูกแมลงเพชรสาบให้เป็นรูปปั้น พระราชาผีเสื้อได้ใช้ไม้เท้าประกายเพชรชี้ และเสกให้กลายเป็นร่างดั้งเดิมทั้งหมด แมลงทั้งหลายต่างอยู่ร่วมกันในป่านี้ได้อย่างมีความสุข

จาก นิทานพื้นบ้าน ชุดที่ ๒ ชุด “คติสอนใจ” สำหรับเด็กและเยาวชน

๑. ข้อใดกล่าวถึง ลักษณะของแมลงเพชร ก่อนถูกสาบ ได้ถูกต้องที่สุด (จำ)
 ๑. รูปร่างเล็ก ปีกสีเงิน บินได้ต่ำๆ
 ๒. รูปร่างเล็ก ปีกสีเงิน บินได้รวดเร็ว
 ๓. รูปร่างเล็ก ปีกสีทอง บินได้สูงและรวดเร็ว
๒. ข้อใดกล่าวถึงพระราชอาญาผีเสื้อถูกต้องที่สุด (จำ)
 ๑. มีความจงรักภักดีต่อแมลงเพชร
 ๒. มีปีกสีทองส่องประกายแพรวพราว
 ๓. ดูแลปกครองแมลงต่างๆ อยู่ในเมืองเพชร
๓. ข้อใดเป็นคำพูดของพระราชอาญาผีเสื้อ (จำ)
 ๑. “บังอาจมาพูดล้อเล่นกับข้า จึงต้องได้รับโทษเช่นนี้”
 ๒. “คงจะยากหลานเอ๋ย เพราะเจ้าแมลงเพชรมีไม้เท้าวิเศษอยู่ในมือของมัน”
 ๓. “เจ้าไม่รักษาคำพูดอีกทั้งมีความเย่อหยิ่งลื้มตัว เจ้าควรจะได้รับโทษอย่างหนัก”
๔. ไม้ประกายเพชร มีความเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับพระราชอาญาผีเสื้อ (เข้าใจ)
 ๑. มีอำนาจวิเศษ สามารถเนรมิตสิ่งต่างๆ ได้
 ๒. เป็นไม้ประจำตำแหน่งของพระราชอาญาผีเสื้อ
 ๓. เป็นสมบัติจากบรรพบุรุษของพระราชอาญาผีเสื้อ

๕. ข้อใดแสดงให้เห็นว่า นิสัยของแมลงเพชร เปลี่ยนไป (เข้าใจ)
๑. แมลงเพชรได้รับไม้เท้าประกายเพชรจากพระราชพิธี
 ๒. แมลงเพชรเยื่อหุ้มไม้เท้าทลายลงแมลงหิวและยายแมลงปอ
 ๓. แมลงเพชรไปเยี่ยมเยียนแมลงอื่นๆ พร้อมกับนำไม้เท้าประกายเพชรไปด้วย
๖. หากนักเรียนเป็นแมลงเพชร นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรมากที่สุดหลังจากได้รับไม้ประกายเพชร (นำไปใช้)
๑. ใช้ไม้ประกายเพชรเสกให้แมลงทุกตัวเป็นเหมือนกับตนเอง
 ๒. ใช้ไม้ประกายเพชรดูแลแมลงต่างๆ ในป่าให้อยู่อย่างสงบสุข
 ๓. ใช้ไม้ประกายเพชรเนรมิตสิ่งของต่างๆ ตามที่ตนเองต้องการ
๗. ข้อความใดตรงกับนิสัยของแมลงเพชรมากที่สุด (วิเคราะห์)
๑. ได้ตีลิมตัว
 ๒. กล้าได้กล้าเสีย
 ๓. กล้าหาญเด็ดเดี่ยว

เทพารักษ์กับคนตัดไม้

ยังมีชาวป่าผู้หนึ่ง ขณะที่ตัดต้นไม้อยู่ริมลำธาร ทำขวานหลุดมือพลัดตกจมหายลงไปใต้น้ำ ตัวเป็นคนว่ายน้ำไม่เป็น ครั้นจะลงไปงมก็กลัวจมน้ำตาย ไม่รู้ที่จะทำประการใด ก็นั่งลงทอดเข่าร้องไห้อยู่ริมลำธารนั้น

เทพารักษ์ที่เป็นผู้รักษาลำธารมีความสงสาร จึงมาลอบโยนเอาใจให้หยุดร้องไห้ แล้วก็ลงไปงมเอาขวานทองขึ้นมาส่งให้เล่มหนึ่ง ชายผู้นั้นเห็นว่าไม่ใช่ขวานของตนก็ไม่รับเอา จึงบอกไปแก่เทพารักษ์ว่า

“ขวานของข้าพเจ้าไม่ใช่เล่มนี้”

เทพารักษ์ก็วางขวานนั้นเสีย ลงไปงมให้ใหม่ คราวนี้เทพารักษ์ถือขวานเงินขึ้นมาส่งให้ ชายผู้นั้นก็ไม่รับอีก ยืนยันว่าไม่ใช่ขวานของตนอยู่นั่นเอง ครั้นนี้เทพารักษ์งมเอาขวานเหล็กเล่มที่ตกน้ำนั้นมาให้ ชายผู้นั้นก็ดีใจ ยกมือขึ้นไหว้แล้วรับเอา เทพารักษ์เห็นชายผู้นั้นเป็นคนซื่อสัตย์ จึงยกขวานเงินและขวานทองทั้งสองเล่มนั้นให้ด้วย

เมื่อชายผู้นั้นกลับบ้าน เพื่อนบ้านได้รู้เรื่องที่ได้ขวานเงินขวานทอง ก็พากันเล่าลือต่อๆ กันไป ยังมีชายอีกคนหนึ่ง เมื่อได้ทราบข่าวลือ นึกอยากจะได้ขวานเงินขวานทองบ้าง จึงฉวยขวานของตนเข้าป่าไปที่ข้างลำธารนั้น ทำที่ว่าตัดไม้ แล้วก็เหวี่ยงขวานลงไปใต้น้ำ แกล้งทำเป็นร้องไห้คร่ำ

ครวญอยู่ข้างลำธาร ในมิชามินาน เทพารักษ์ก็มาลอบโยนแล้วก็ลงไปดำเอาขวานทองขึ้นมายื่นให้ถามว่า

“นี่ขวานของเจ้าใช่หรือไม่”

ชายผู้นั้นเห็นขวานทอง รีบรับว่าเป็นขวานเล่มที่ตนทำตกน้ำในทันที เทพารักษ์จึงว่า

“เมื่อเจ้ารักจะประพาศิตนเป็นคนไม่ซื่อสัตย์สุจริต ก็อย่าเอาขวานทองเล่มนี้เลย ถึงขวานเล่มที่ทำตกน้ำ ข้าก็จะไม่งมให้ด้วยเหมือนกัน”

พอว่าดังนั้นเทพารักษ์ก็หายไปกับขวานทอง เหลือแต่ชายผู้นั้นนั่งแลตะลึงอยู่คนเดียว

จาก หนังสือภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๘. เทพารักษ์ ไม่ได้ งมเอาขวานชนิดใดขึ้นมา (จำ)

๑. ขวานไม้

๒. ขวานเงิน

๓. ขวานเหล็ก

๙. ข้อใดเป็นผลจากความซื่อสัตย์ของชายตัดไม้คนแรก (จำ)

๑. ได้รับขวานทองจากเทพารักษ์

๒. ได้รับขวานเงินและขวานทองจากเทพารักษ์

๓. ได้รับขวานเล่มเดิมคืนพร้อมกับขวานเงินและขวานทอง

๑๐. เพราะเหตุใดชายตัดไม้คนแรกจึงนั่งกอดเขาร้องไห้อยู่ริมลำธาร (เข้าใจ)

๑. วายน้ำไม่เป็น

๒. กลัวจมน้ำตาย

๓. ทำขวานตกจมน้ำหายไป

๑๑. หากนักเรียนเป็นเทพารักษ์ นักเรียนควรจะทำอย่างไรกับชายตัดไม้คนที่สองจึงจะเหมาะสมที่สุด (นำไปใช้)

๑. ให้ขวานทั้งสามเล่มแก่ชายคนที่สองเหมือนกับที่ให้ชายคนแรก

๒. ให้ชายคนที่สองลงไปงมขวานเล่มเดิมของตนขึ้นมาเอง

๓. แกล้งงมขวานที่ซำรูดให้กับชายคนที่สอง

๑๒. การกระทำของชายตัดไม้คนแรกสอดคล้องกับใครมากที่สุด (วิเคราะห์)

๑. เอ ชอบนำดินสอมาแจกเพื่อน

๒. บี เก็บดินสอที่ไม่มีเจ้าของไปบริจาค

๓. ซี เก็บดินสอที่ตกอยู่ที่พื้นไปคืนเพื่อน

ช้าง

ช้างมีรูปร่างประหลาด เป็นเป็นสัตว์บกที่ใหญ่ที่สุด ตัวใหญ่แต่หัวเล็ก ขาใหญ่แข็งแรงสีขา มีงวงยาวถึงพื้น งวงนั้นคือจมูกที่อาจใช้จับ ดึง ยก ลากสิ่งของได้ ช้างใช้งวงสำหรับจับอาหารใส่ปาก งวงช้างอ่อนไหว และแกว่งไปมาได้ง่าย เพราะไม่มีกระดูกแข็งอยู่ภายใน ที่โคนงวงติดกับปาก มีงาสีขาวปลายแหลมคู่หนึ่งยื่นออกมาข้างหน้า งาก็คือเขี้ยวซึ่งยาวแหลมยื่นออกมานอกปากมากกว่าเขี้ยวของสัตว์อื่น ช้างใช้งาเป็นอาวุธสำหรับต่อสู้ศัตรู ตาช้างเล็กมากเมื่อเทียบกับลำตัว แต่สามารถมองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ดี และเห็นได้ไกลๆ หูช้างเป็นแผ่นใหญ่เหมือนพัด โบกไปมาอยู่เสมอ เมื่อมันกางใบหูออกจะได้ยินเสียงจากที่ไกลๆ ดีขึ้น

จากสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม ๓

๑๓. ข้อใด ไม่ถูกต้อง เกี่ยวกับช้าง (จำ)

๑. เป็นสัตว์บกที่ใหญ่ที่สุด
๒. งวงช้างใช้ลากสิ่งของได้
๓. งาช้างเป็นส่วนที่อ่อนไหว

๑๔. ช้างใช้อวัยวะใดในการต่อสู้ (จำ)

๑. ขา
๒. งา
๓. งวง

๑๕. หากจะนำช้างไปใช้ในการบกรเลือกช้างที่มีลักษณะใด (นำไปใช้)

๑. มีตาโตเพราะจะได้มองเห็นชัดเจน
๒. มีหูใหญ่เพราะต้องใช้ฟังเสียงในระยะไกล
๓. มีงาแข็งแรงเพราะงาเปรียบเหมือนกับเขี้ยว

๑๖. หากช้างสูญพันธุ์ นักเรียนคิดว่าน่าจะมาจากสาเหตุใดมากที่สุด (วิเคราะห์)

๑. ช้างมีขนาดตัวใหญ่ เคลื่อนไหวได้ช้า
๒. งวงของช้างมีขนาดยาวและอ่อนไหว
๓. ตาของช้างเล็กมากเมื่อเทียบกับขนาดลำตัว

ฟัน

ฟัน เป็นอวัยวะที่แข็งแรงที่สุดของร่างกาย แต่ก็ยังเกิดการผุกร่อน เสื่อมไปตามสภาพได้ เพราะไม่ได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกวิธี การกินอาหารไม่ถูกต้อง อาหารที่จะมาเสริมสร้างความแข็งแรงของฟันได้ คือ สารอาหารประเภทแคลเซียมที่มีอยู่ในอาหารจำพวกนม ปลาเล็กปลาน้อย ปลาชาร์ดีน ใบชะพลู ฯลฯ นอกจากนี้ฟอสฟอรัสและวิตามินก็ยังจะเป็นตัวประกอบให้ฟันเราแข็งแรง และถ้ากินอาหารที่ให้สารอาหารประเภทนี้ไม่เพียงพอ ฟันเราก็จะเส่ง่าย

จาก www.ku.ac.th/e-magazine

๑๗. ข้อใด ไม่ใช่ สารอาหารที่ช่วยให้ฟันแข็งแรง (จำ)

๑. โปรตีน

๒. แคลเซียม

๓. ฟอสฟอรัส

๑๘. จากเรื่องนี้ นักเรียนคิดว่าผู้แต่งมีจุดประสงค์ที่จะกล่าวถึงสิ่งใด (เข้าใจ)

๑. สาเหตุของฟันผุ

๒. องค์ประกอบของฟัน

๓. อาหารเสริมสุขภาพฟัน

๑๙. นักเรียนจะเลือกรับประทานอาหารในข้อใดที่ช่วยให้มีสุขภาพฟันแข็งแรง (นำไปใช้)

๑. ลาบหมู น้ำส้ม

๒. แกงเขียวหวาน น้ำเปล่า

๓. ปลาตัวเล็กทอด โยเกิร์ต

๒๐. ใครมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดฟันผุ (วิเคราะห์)

๑. ดอมตีมนมแล้วนอนทุกคืน

๒. ดอนเลือกรับประทานปลาทุกมื้อ

๓. ดอยบ้วนปากหลังรับประทานอาหารกลางวัน

กระดาษคำตอบ ชุดที่ _____

ชื่อ _____ ชั้น ป.๓/ _____ เลขที่ _____

๑. กากบาทลงในช่องคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (20 คะแนน)

ข้อ	๑ ก	๒ ข	๓ ค
๑	๑	๒	๓
๒	๑	๒	๓
๓	๑	๒	๓
๔	๑	๒	๓
๕	๑	๒	๓
๖	๑	๒	๓
๗	๑	๒	๓
๘	๑	๒	๓
๙	๑	๒	๓
๑๐	๑	๒	๓
๑๑	๑	๒	๓
๑๒	๑	๒	๓
๑๓	๑	๒	๓
๑๔	๑	๒	๓
๑๕	๑	๒	๓
๑๖	๑	๒	๓
๑๗	๑	๒	๓
๑๘	๑	๒	๓
๑๙	๑	๒	๓
๒๐	๑	๒	๓

๒. ตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามความเข้าใจของนักเรียนหลังจากอ่านเรื่องที่กำหนดให้

(10 คะแนน)

๑) หลังจากพี่ชายตัดไม้คนที่สองแก้งทำขวานตกน้ำ เกิดเหตุการณ์ใดขึ้นต่อไป เพราะเหตุใด
จึงเป็นเช่นนั้น (เข้าใจ)

๒) ถ้านักเรียนเจอเหตุการณ์แบบชายตัดไม้ นักเรียนจะทำอย่างไร เพราะเหตุใด (นำไปใช้)

๓) อวัยวะของช่างที่เปรียบเหมือน “มือ” คืออวัยวะใด เพราะเหตุใด (เข้าใจ)

๔) กล้วยมีส่วนช่วยให้ฟันแข็งแรง แสดงว่ากล้วยน่าจะประกอบด้วยสารอาหารใด
เพราะเหตุใด (วิเคราะห์)

๕) นักเรียนคิดว่า “ฟัน” มีความแข็งแรงเหมือนอวัยวะใดในร่างกาย เพราะเหตุใด (วิเคราะห์)

คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบฉบับนี้ จะนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ การให้
ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบของนักเรียน จึงมีความสำคัญและมีคุณค่าสำหรับงานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณ
อย่างสูง ในการตั้งใจทำและให้ความร่วมมือในการทำแบบทดสอบฉบับนี้

ข-2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา

จำนวน ๑ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

ความฉลาดเฉลียว และการรู้จักไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ทำให้เราสามารถผ่านอุปสรรคและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “แพนด้าเจ้าปัญญา” ในแบบฝึกหัดการใช้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ภาคการศึกษาปลาย

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนจับคู่และช่วยกันตอบคำถามในเกม “คำใบ้อะไรเอ่ย” โดยครูฉายสไลด์ภาพประกอบการใบ้คำ คู่ใดตอบคำถามได้ถูกต้องเป็นคู่แรกถือเป็นผู้ชนะ (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

๒. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ “แพนด้า” ว่านักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับสัตว์ชนิดนี้บ้าง พร้อมทั้งบันทึกความรู้ความเข้าใจของตนเองลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) โดยบันทึกเป็นรายคู่

๓. ให้นักเรียนร่วมกันเสนอภายในคู่ของตนเองว่านักเรียนต้องการหาคำตอบและเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรจากเรื่อง “แพนด้าเจ้าปัญญา” พร้อมทั้งบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้

๔. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา กับคู่ของตนเอง โดยผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ คนละย่อหน้า (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๕. ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่อง

๖. ให้นักเรียนดูภาพเหตุการณ์ในเรื่อง ๔ ภาพ แล้วสุ่มนักเรียน ๑ คู่ ให้ออกมาเรียงลำดับภาพตามลำดับเหตุการณ์ โดยให้เพื่อนคู่อื่นๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๗. ให้นักเรียนแต่ละคู่บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา ลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้) และให้อาสาสมัคร ๑ คู่ ช่วยสรุปเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่องแพนด้าเจ้าปัญญา

๘. ให้นักเรียนแต่ละคู่บันทึกแผนภาพความคิดเกี่ยวกับเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา ลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. PowerPoint เกม “คำใบ้อะไรเอ่ย”
๒. แผ่นภาพลำดับเหตุการณ์ เรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา
๓. แบบบันทึก KWL Plus
๔. เอกสารการใช้ภาษา

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำกิจกรรม

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง ความฝันเป็นจริงได้

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาคณะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

เราทุกคนล้วนมีความใฝ่ฝัน หากมีความตั้งใจและความพยายาม วันหนึ่งย่อมสามารถทำ
ความฝันนั้นให้เป็นจริงได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “ความฝันเป็นจริงได้” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๘๙ - ๙๒

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนเล่นต่อเพลง “ฝันว่าอะไร” พร้อมทำท่าประกอบ และให้เพื่อนๆ ทายความฝันจากท่าทางประกอบนั้นๆ

๒. ให้นักเรียนจับคู่และร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำว่า “ความฝัน” ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง พร้อมทั้งบันทึกความรู้ความเข้าใจของตนเองลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) โดยบันทึกเป็นรายคู่ (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

๓. ให้นักเรียนร่วมกันเสนอภายในคู่ของตนเองว่านักเรียนต้องการจะเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำว่า “ความฝัน” พร้อมทั้งบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๔. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง ความฝันเป็นจริงได้ กับคู่ของตนเอง โดยผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ คนละย่อหน้า (ยังไม่จบเรื่อง) (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๕. ครูค้นจังหวะการอ่านโดยถามนักเรียนว่ามีใครเคยขึ้นเครื่องบินพาณิชย์บ้าง จากนั้นให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอเรื่อง “เครื่องบินสำคัญในโลก”

๖. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นกันภายในคู่เกี่ยวกับเครื่องบินต่างๆ ที่นักเรียนได้ดู และสอบถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเกี่ยวกับเครื่องบินที่นักเรียนชอบมากที่สุด

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๗. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงกิจกรรมที่ได้ทำ และสรุปเนื้อเรื่องความฝันเป็นจริงได้ ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ จากนั้นครูเก็บแบบบันทึก KWL Plus (นำมาใช้ต่อในคาบเรียนต่อไป)

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนจับคู่กัน และทำแบบสำรวจ “อาชีพในฝันของห้อง ๓” โดยให้นักเรียนไปสัมภาษณ์เพื่อนคู่อื่นๆ ว่ามีอาชีพที่ใฝ่ฝันในอนาคตอะไรบ้าง หลังจากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลการสำรวจ โดยครูบันทึกลงใน “แผนภูมิอาชีพในฝันของห้อง ๓” ที่ได้เตรียมไว้และติดบนกระดาน (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๒. ฉายสไลด์ภาพเครื่องบินพาณิชย์ที่มีลวดลายแปลกตาจากทั่วโลกให้นักเรียนดูและให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันทบทวนเรื่องย่อ ความฝันเป็นจริงได้ ตอนที่นักเรียนได้อ่านในคาบเรียนที่แล้ว ภายในคู่ของตนเอง

๓. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องความฝันเป็นจริงได้ต่อจากครั้งก่อน โดยให้ผลัดกันอ่านคนละย่อหน้าภายในคู่ของตนเองไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๔. ครูและนักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่องภายในคู่ของตัวเอง จากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

๕. ให้นักเรียนยกตัวอย่างบุคคลที่เป็นต้นแบบเกี่ยวกับความฝันของนักเรียน และแสดงความคิดเห็นว่าเพราะเหตุใดนักเรียนถึงยกให้บุคคลนั้นๆ เป็นบุคคลต้นแบบ

๖. ให้นักเรียนแต่ละคู่บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำว่า “ความฝันเป็นจริงได้” จากการเรียนเรื่องความฝันเป็นจริงได้ ลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๗. ครูเปิดคลิปวิดีโอเพลง “ความฝันอันสูงสุด” เวอร์ชัน ศิลปินเด็ก ให้นักเรียนดู พร้อมทั้งอธิบายให้นักเรียนฟังว่าคนเรามีความใฝ่ฝันได้หลากหลายรูปแบบ และอธิบายเกี่ยวกับความหมายของเพลงๆ นี้ให้นักเรียนฟัง

๘. ให้นักเรียนแต่ละคู่สรุปเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่อง ความฝันเป็นจริงได้ ภายในคู่ของตนเอง โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๙. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “ความฝันอันสูงสุด” ในเอกสารแบบฝึกหัด โดยช่วยกันทำภายในคู่ของตัวเอง

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. คลิปวิดีโอเรื่อง “เครื่องบินสำคัญในโลก”
๒. แบบสำรวจและแผนภูมิ “อาชีพในฝันของห้อง ๓”
๓. PowerPoint ภาพเครื่องบินพาณิชย์
๔. คลิปวิดีโอเพลง “ความฝันอันสูงสุด” เวอร์ชัน ศิลปินเด็ก
๕. แบบบันทึก KWL Plus
๖. หนังสือภาษาพาที และเอกสารแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำกิจกรรม

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง ของดีในตำบล

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

วัสดุในชุมชนต่างๆมีอยู่หลากหลาย หากเราเห็นคุณค่าและรู้จักนำมาดัดแปลง ก็จะสามารถนำมาผลิตขายเป็นรายได้เสริมต่างๆได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “ของดีในตำบล” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๖๑ – ๑๖๖

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนเล่นเกม “ปิดตา ท้าพิสูจน์” โดยให้นักเรียนชิมอาหารที่ครูเตรียมมาแล้วทายว่าอาหารนั้นคืออะไร (ไส้อั่ว, ไส้กรอกอีสาน, กุนเชียง) จากนั้นจึงเฉลยและบอกว่าอาหารแต่ละชนิดเป็นของขึ้นชื่อมาจากที่ใด

๒. ให้นักเรียนแต่ละคู่ยกตัวอย่างอาหารขึ้นชื่อในชุมชนที่นักเรียนอยู่หรือชุมชนที่นักเรียนรู้จัก จากนั้นเชื่อมโยงถึงสินค้าขึ้นชื่อของจังหวัดพังงาที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง

๓. ให้นักเรียนแต่ละคู่ทำความเข้าใจคำว่า “ของดีในตำบล” และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ของในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) และ W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๔. ให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านออกเสียงเรื่อง ของดีในตำบล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ และช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องที่ละตอน ภายในคู่ของตนเอง (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๕. ให้นักเรียนเล่นเกม “ข้อความที่หายไป” โดยครูจะฉายสไลด์ข้อความที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่อง และละข้อความสำคัญเพื่อให้นักเรียนแข่งขันกันเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยมีลูกหยิกวน (ของดีจังหวัดพังงา) เป็นรางวัลสำหรับคู่ที่ชนะ

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๖. นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ของดีในตำบล ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ โดยให้สรุปคู่ละ ๑ ประโยค

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ครูฉายสไลด์ภาพสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดต่างๆ และให้นักเรียนจับคู่แข่งขันกันทายว่าสินค้าแต่ละชนิดเป็นของประจำจังหวัดใด (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

๒. ให้นักเรียนแต่ละคู่ยกตัวอย่างสินค้าขึ้นชื่อในชุมชนที่นักเรียนอยู่หรือชุมชนที่นักเรียนรู้จัก

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. ให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านออกเสียงเรื่อง ของดีในตำบล ต่อจากคาบเรียนที่แล้ว โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ และช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องที่ละตอน ภายในคู่ของตนเอง (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๔. ให้นักเรียนเล่นเกม “ใช่หรือมั่ว ชัวร์หรือไม่” โดยครูจะฉายสไลด์ข้อความที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของข้อความนั้นๆ โดยการยกไม้ถูกผิด

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๕. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ของดีในตำบล ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ พร้อมทั้งบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง จากนั้นให้ภายในคู่ช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำว่า “ของดีในตำบล” และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

๖. ให้นักเรียนแต่ละคู่ถ่ายทอดเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่อง ของดีในตำบล โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๗. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “ของดีในตำบล” ในเอกสารแบบฝึกหัด โดยช่วยกันทำภายในคู่ของตนเอง

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. อาหารสำหรับเกม “ปิดตา ทำพิสุจน์”
๒. PowerPoint เกม “ข้อความที่หายไป”
๓. PowerPoint ภาพสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดต่างๆ
๔. PowerPoint เกม “ไข่หรือม้ว ชัวร์หรือไม่”
๕. ลูกหยีกวน (ของดีจังหวัดพังงา)
๖. ไม้ถูกพัด
๗. แบบบันทึก KWL Plus
๘. หนังสือภาษาพาที และเอกสารแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำแบบฝึกหัด

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็ก

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

ประชาธิปไตย เป็นการที่กลุ่มคนอยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาคนับถือสิทธิของกัน เราควรปฏิบัติ
ตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อความยุติธรรมและความสงบสุขของสังคม

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๓. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๔. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “ประชาธิปไตยใบเล็ก” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๕๑ – ๑๕๕

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนจับคู่ช่วยกันแข่งขันกันต่อจิ๊กซอร์ภาพ “อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย” คู่ใดต่อภาพ
ได้สมบูรณ์เป็นคู่แรกถือเป็นผู้ชนะ (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

๒. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ “อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย” ว่า นักเรียนรู้จักหรือไม่ มีความสำคัญอย่างไร

๓. ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำว่า “ประชาธิปไตย” พร้อมทั้งบันทึกความเข้าใจของตนเองลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) โดยบันทึกเป็นรายคู่

๔. ให้นักเรียนร่วมเสนอภายในคู่ของตนเองว่านักเรียนต้องการจะเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำว่า “ประชาธิปไตย” พร้อมทั้งบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๕. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็ก กับคู่ของตนเอง โดยผลัดกันอ่านไปเรื่อย ๆ คนละตอน (ยังไม่จบเรื่อง) (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๖. ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องในตอนที่นักเรียนอ่าน

๗. ครูจำลองสถานการณ์ให้นักเรียนเลือกตั้งหัวหน้าห้องคนใหม่ โดยครูกำหนดตัวแทน 5 คน เพื่อเป็นผู้สมัครรับการเลือกตั้ง พร้อมทั้งกำหนดนโยบายสั้นๆ เพื่อให้ตัวแทนออกมาประกาศนโยบาย จูงใจให้เพื่อนเลือก จากนั้นให้นักเรียนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหัวหน้าห้องในคูหาเลือกตั้ง

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๘. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงกิจกรรมที่ได้ทำ และสรุปเนื้อเรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็กตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ จากนั้นครูเก็บแบบบันทึก KWL Plus (นำมาใช้ต่อในคาบเรียนต่อไป)

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนจับคู่กัน และเลือกเปิดภาพบุคคลปริศนา เมื่อเปิดภาพแล้วให้ตอบว่าบุคคลในภาพคือใคร คู่ที่เปิดเจอภาพพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) จะได้รับคะแนนพิเศษ (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

๒. ให้นักเรียนแต่ละคู่แสดงความคิดเห็นว่าพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) มีความเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับเรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็ก (เป็นผู้พระราชทานการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้แก่ปวงชนชาวไทย)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันทบทวนเรื่องย่อ ประชาธิปไตยใบเล็ก ตอนที่นักเรียนได้อ่านในคาบเรียนที่แล้วภายในคู่ของตนเอง จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องประชาธิปไตยใบเล็กต่อจากครั้งก่อน โดยให้ผลัดกันอ่านคนละตอนภายในคู่ของตนเองไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๔. ครูและนักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่องภายในคู่ของตนเอง จากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

๕. ให้นักเรียนยกตัวอย่างกิจกรรมประชาธิปไตยที่นักเรียนเคยพบเห็น และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของหลักการประชาธิปไตย

๖. ให้นักเรียนแต่ละคู่บันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำว่า “ประชาธิปไตย” จากการเรียนเรื่องประชาธิปไตยใบเล็ก ลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๗. ให้นักเรียนแต่ละคู่สรุปเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็กภายในคู่ของตนเอง โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๘. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “ประชาธิปไตยใบเล็ก” ในเอกสารแบบฝึกหัด โดยช่วยกันทำภายในคู่ของตนเอง

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. จี๊ซอร์ภาพ “อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย”
๒. ภาพบุคคลปริศนา (พระมหากษัตริย์ไทย)
๓. แบบบันทึก KWL Plus
๔. หนังสือภาษาพาที และเอกสารแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำกิจกรรม

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง บันทึกความหลัง

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

การเขียนบันทึกหรือไดอารี่ ช่วยให้จดจำเรื่องราวต่างๆในอดีตได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ถูกต้อง
๓. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “บันทึกความหลัง” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๒๐๑ – ๒๐๘

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนชมตอนหนึ่งของภาพยนตร์เรื่อง Timeline จดหมาย ความทรงจำ (ลูกชายอ่านบันทึกประจำวัน หรือ ไดอารี่ ที่แม่เคยเขียนไว้) จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำของตัวละคร

๒. ให้นักเรียนจับคู่กันและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการการเขียนบันทึกประจำวัน หรือ ไดอารี่ รวมทั้งสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ของแต่ละคู่ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) และ W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้) (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง บันทึกความหลัง โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ ภายในคู่ของตนเอง (ยังไม่จบเรื่อง) (**ครูแนะนำให้มีการตรวจสอบการอ่านภายในคู่ของตนเอง หากอ่านผิดให้ช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้อง)

๔. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้แต่ละคู่ช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตอนที่นักเรียนอ่าน

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๕. ครูแจก “กระดาษไดอารี่” ให้นักเรียนแต่ละคู่ มอบหมายให้นักเรียนบันทึกความทรงจำของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์อะไรก็ได้ที่นักเรียนต้องการบันทึก และให้นักเรียนนำมาใส่ใน “กล่องความทรงจำ” จากนั้นให้ครูสุ่มหยิบกระดาษไดอารี่ขึ้นมาอ่าน

๖. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นถึงกิจกรรมที่ได้ทำ และให้แต่ละคู่ช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องบันทึกความหลัง ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ จากนั้นครูเก็บแบบบันทึก KWL Plus (นำมาใช้ต่อในคาบเรียนต่อไป)

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ครูแปะกระดาษข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ ไว้รอบๆ ห้อง ให้นักเรียนจับคู่กันและเดินอ่าน พร้อมทั้งแปะสติ๊กเกอร์ Like ให้กับข้อความที่นักเรียนชอบ (*การจับคู่เป็นไปตามที่ครูกำหนด)

๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องการเขียนบันทึกประจำวัน โดยให้นักเรียนแต่ละคู่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนบันทึกประจำวันในยุคปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร มีช่องทางใหม่ๆ ช่องทางใดบ้างที่นิยมใช้ในสมัยนี้

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. ให้นักเรียนแต่ละคู่ทบทวนเรื่องย่อ บันทึกความหลัง ตอนที่นักเรียนได้อ่านในคาบเรียนที่แล้ว โดยให้ออกมาเรียงแถบประโยคเพื่อลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง

๔. ให้นักเรียนแต่ละคู่อ่านออกเสียงเรื่อง บันทึกความหลัง ต่อจากครั้งก่อน โดยให้ผลัดกันอ่านภายในคู่ของตนเองไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง

๕. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง ภายในคู่ของตนเอง จากนั้นให้แต่ละคู่ช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

๖. ให้นักเรียนสังเกตกระตาดข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ห้อง และให้อาสาสมัครไปหยิบข้อความที่ได้สติ๊กเกอร์ Like มากที่สุดมาให้ครู จากนั้นให้แต่ละคู่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้น

๗. ครูนำกระตาดข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ห้อง มาอ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความเหล่านั้น จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการเขียนบันทึกในสื่อสาธารณะ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการเขียนบันทึกในสื่อสาธารณะที่เป็นประโยชน์และโทษที่นักเรียนเคยพบเห็น (ปัจจุบันคนนิยมใช้สังคมออนไลน์ในการบันทึกชีวิตประจำวันแทนการเขียนในสมุดบันทึกอย่างในสมัยก่อน ช่องทางที่คนนิยมใช้ เช่น Facebook, Instagram เป็นต้น ซึ่งเป็นสื่อสาธารณะที่มีทั้งประโยชน์และโทษ ขึ้นอยู่กับการใช้งานของแต่ละบุคคล)

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๘. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง บันทึกความหลัง พร้อมทั้งบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ภายในคู่ของตนเอง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนบันทึกประจำวัน หรือ ไดอารี่ และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

๙. ให้นักเรียนแต่ละคู่ถ่ายทอดเนื้อเรื่อง ข้อคิด และสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากเรื่อง บันทึกความหลัง โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๑๐. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “บันทึกความหลัง” ในเอกสารแบบฝึกหัด โดยช่วยกันทำภายในคู่ของตนเอง

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. ภาพยนตร์เรื่อง Timeline จดหมาย ความทรงจำ
๒. กระตาดไดอารี่ และ กล่องความทรงจำ
๓. กระตาดข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ
๔. แบบบันทึก KWL Plus
๕. หนังสือภาษาพาที และแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด และการทำกิจกรรม

ข-2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา

จำนวน ๑ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

ความฉลาดเฉลียว และการรู้จักไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ทำให้เราสามารถผ่านอุปสรรคและ
ประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “แพนด้าเจ้าปัญญา” ในแบบฝึกหัดการใช้ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ภาค
การศึกษาปลาย

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนแข่งขันกันตอบคำถามในเกม “คำใบ้อะไรเอ่ย” โดยครูฉายสไลด์ภาพประกอบการ
การใบ้คำ นักเรียนคนใดตอบคำถามได้ถูกต้องเป็นคนแรกถือเป็นผู้ชนะ

๒. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ “แพนด้า” ว่านักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับสัตว์ชนิดนี้บ้าง พร้อมทั้งบันทึกความรู้ความเข้าใจของตนเองลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) โดยบันทึกเป็นรายบุคคล

๓. ให้นักเรียนคิดว่าต้องการหาคำตอบและเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรจากเรื่อง “แพนด้าเจ้าปัญญา” พร้อมทั้งบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ของตนเองในส่วน W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้

๔. สุ่มเลือกนักเรียนให้อ่านออกเสียงเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา โดยผลัดกันอ่านไปที่ละคน

๕. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่อง

๖. ให้นักเรียนดูภาพเหตุการณ์ในเรื่อง ๔ ภาพ แล้วสุ่มนักเรียน ๑ คน ให้ออกมาเรียงลำดับภาพตามลำดับเหตุการณ์ โดยให้เพื่อนคนอื่นๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๗. ให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา ลงในแบบบันทึก KWL Plus ของตนเองในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้) และให้อาสาสมัครช่วยสรุปเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา

๘. ให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกแผนภาพความคิดเกี่ยวกับเรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา ลงในแบบบันทึก KWL Plus ของตนเองในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. PowerPoint เกม “คำใบ้อะไรเอ๋ย”
๒. แผ่นภาพลำดับเหตุการณ์ เรื่อง แพนด้าเจ้าปัญญา
๓. แบบบันทึก KWL Plus
๔. เอกสารการใช้ภาษา

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำกิจกรรม

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็ก (คาบที่ ๑)

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

ประชาธิปไตย เป็นการที่กลุ่มคนอยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาคนับถือสิทธิของกัน เราควรปฏิบัติ
ตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อความยุติธรรมและความสงบสุขของสังคม

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๕. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๖. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “ประชาธิปไตยใบเล็ก” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๕๑ – ๑๕๕

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันต่อจิ๊กซอร์ภาพ “อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย” กลุ่มใดต่อภาพ
ได้สมบูรณ์เป็นกลุ่มแรกถือเป็นผู้ชนะ

๒. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพ “อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย” ว่านักเรียนรู้จักหรือไม่ มีความสำคัญอย่างไร

๓. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำว่า “ประชาธิปไตย” พร้อมทั้งบันทึกความเข้าใจของตนเองลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) โดยบันทึกเป็นรายบุคคล

๔. ให้นักเรียนร่วมกันเสนอนักเรียนต้องการจะเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำว่า “ประชาธิปไตย” พร้อมทั้งบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๕. สุ่มเลือกนักเรียนให้อ่านออกเสียงเรื่องประชาธิปไตยใบเล็กทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ (ยังไม่จบเรื่อง)

๖. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องในตอนที่นักเรียนอ่าน

๗. ครูจำลองสถานการณ์ให้นักเรียนเลือกตั้งหัวหน้าห้องคนใหม่ โดยกำหนดให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทน 1 คน เพื่อเป็นผู้สมัครรับการเลือกตั้ง พร้อมทั้งช่วยกันคิดนโยบายสั้นๆ เพื่อให้ตัวแทนออกมาประกาศนโยบายจริงใจให้เพื่อนเลือก จากนั้นให้นักเรียนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหัวหน้าห้องในคูหาเลือกตั้ง

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๘. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงกิจกรรมที่ได้ทำ และสรุปเนื้อเรื่องประชาธิปไตยใบเล็กตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ จากนั้นครูเก็บแบบบันทึก KWL Plus (นำมาใช้ต่อในคาบเรียนต่อไป)

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกเปิดภาพบุคคลปริศนา เมื่อเปิดภาพแล้วให้ตอบว่าบุคคลในภาพคือใคร กลุ่มที่เปิดเจอภาพพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) จะได้รับคะแนนพิเศษ

๒. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๗) มีความเกี่ยวข้องอย่างไรกับเรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็ก (เป็นผู้พระราชทานการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้แก่ปวงชนชาวไทย)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. สุ่มเลือกนักเรียนให้เล่าเรื่องย่อ ประชาธิปไตยใบเล็ก ตอนที่นักเรียนได้อ่านในคาบเรียนที่แล้ว จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่องประชาธิปไตยใบเล็กต่อจากครั้งก่อน โดยอ่านทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง

๔. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

๕. ให้นักเรียนยกตัวอย่างกิจกรรมประชาธิปไตยที่นักเรียนเคยพบเห็น และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของหลักการประชาธิปไตย

๖. ให้นักเรียนแต่ละคนบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำว่า “ประชาธิปไตย” จากการเรียนเรื่องประชาธิปไตยใบเล็ก ลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๙. ให้นักเรียนแต่ละคนสรุปเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่อง ประชาธิปไตยใบเล็ก โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๑๐. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “ประชาธิปไตยใบเล็ก” ในเอกสารแบบฝึกหัด

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. จิกซอร์ภาพ “อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย”

๒. ภาพบุคคลปริศนา (พระมหากษัตริย์ไทย)

๓. แบบบันทึก KWL Plus

๔. หนังสือภาษาพาที และเอกสารแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม

๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น

๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำกิจกรรม

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง ของดีในตำบล

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาคณะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

วัสดุในชุมชนต่างๆมีอยู่หลากหลาย หากเราเห็นคุณค่าและรู้จักนำมาดัดแปลง ก็จะสามารถนำมาผลิตขายเป็นรายได้เสริมต่างๆได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “ของดีในตำบล” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๑๖๑ – ๑๖๖

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนเล่นเกม “ปิดตา ท้าพิสูจน์” โดยให้นักเรียนชิมอาหารที่ครูเตรียมมาแล้วทายว่าอาหารนั้นคืออะไร (ไส้อั่ว, ไส้กรอกอีสาน, กุนเชียง) จากนั้นจึงเฉลยและบอกว่าอาหารแต่ละชนิดเป็นของขึ้นชื่อมาจากที่ใด

๒. ให้นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างอาหารขึ้นชื่อในชุมชนที่นักเรียนอยู่หรือชุมชนที่นักเรียนรู้จัก จากนั้นเชื่อมโยงถึงสินค้าขึ้นชื่อของจังหวัดพังงาที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง

๓. ให้นักเรียนทำความเข้าใจคำว่า “ของดีในตำบล” และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ของตนเองในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) และ W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๔. สุ่มเลือกนักเรียนให้ยืนอ่านออกเสียงเรื่อง ของดีในตำบล ทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ และช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องที่ละตอน

๕. ให้นักเรียนเล่นเกม “ข้อความที่หายไป” โดยครูจะฉายสไลด์ข้อความที่ตัดตอนมาจากเนื้อเรื่อง และละข้อความสำคัญเพื่อให้นักเรียนแข่งขันกันเติมข้อความให้สมบูรณ์ โดยมีลูกหยิกวาง (ของดีจังหวัดพังงา) เป็นรางวัลสำหรับคนที่ชนะ

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๖. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ของดีในตำบล ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ โดยให้สรุปคนละ ๑ ประโยค

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ครูฉายสไลด์ภาพสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดต่างๆ และให้นักเรียนแต่ละคนแข่งขันกันทายว่าสินค้าแต่ละชนิดเป็นของประจำจังหวัดใด

๒. ให้นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างสินค้าขึ้นชื่อในชุมชนที่นักเรียนอยู่หรือชุมชนที่นักเรียนรู้จัก

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง ของดีในตำบล ต่อจากคาบเรียนที่แล้ว ทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง

๔. ให้นักเรียนเล่นเกม “ไข่หรือม้ว ข้าวหรือไม” โดยครูจะฉายสไลด์ข้อความที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของข้อความนั้นๆ โดยการยกไม้ถูกผิด

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๕. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง ของดีในตำบล ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ พร้อมทั้งบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำว่า “ของดีในตำบล” และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ของตนเองในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

๖. ให้นักเรียนแต่ละคนถ่ายทอดเนื้อเรื่องและข้อคิดจากเรื่อง ของดีในตำบล โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๗. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “ของดีในตำบล” ในเอกสารแบบฝึกหัด

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. อาหารสำหรับเกม “ปิดตา ทำพิสุจน์”
๒. PowerPoint เกม “ข้อความที่หายไป”
๓. PowerPoint ภาพสินค้าที่มีชื่อเสียงของจังหวัดต่างๆ
๔. PowerPoint เกม “ใช่หรือมั่ว ชัวร์หรือไม่”
๕. ลูกหยีกวน (ของดีจังหวัดพังงา)
๖. ไม้ถูพื้น
๗. แบบบันทึก KWL Plus
๘. หนังสือภาษาพาที และเอกสารแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถามและการทำแบบฝึกหัด

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (การอ่านจับใจความ)

เรื่อง บันทึกความหลัง

จำนวน ๒ คาบเรียน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคปลาย

๑. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

- มาตรฐาน ท ๑.๑ : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้
ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน
- ตัวชี้วัด ท ๔.๑ ป.๓/๓ : ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๔ : เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๔.๑ ป.๓/๕ : คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

๒. แนวคิดหลัก

การเขียนบันทึกหรือไดอารี่ ช่วยให้จดจำเรื่องราวต่างๆในอดีตได้

๓. จุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว นักเรียนสามารถ

๑. อ่านจับใจความและตอบคำถามจากเรื่องได้อย่างถูกต้อง
๒. เรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องได้ถูกต้อง
๓. บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่องและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๔. สาระการเรียนรู้

เนื้อเรื่อง “บันทึกความหลัง” ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ หน้า ๒๐๑ – ๒๐๘

๕. กิจกรรมการเรียนรู้

คาบที่ ๑

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ให้นักเรียนชมตอนหนึ่งของภาพยนตร์เรื่อง Timeline จดหมาย ความทรงจำ (ลูกชาย
อ่านบันทึกประจำวัน หรือ ไดอารี่ ที่แม่เคยเขียนไว้) จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
กระทำของตัวละคร

๒. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจในการการเขียนบันทึกประจำวัน หรือ ไดอารี่ รวมทั้งสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ของตนเอง ในส่วน K (พื้นฐานความรู้เดิม) และ W (สิ่งที่ต้องการเรียนรู้)

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. สุ่มเลือกให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง บันทึกความหลัง ทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ (ยังไม่จบเรื่อง)

๔. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตอนที่นักเรียนอ่าน

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๕. ครูแจก “กระดาษไดอารี่” มอบหมายให้นักเรียนบันทึกความทรงจำของนักเรียนเกี่ยวกับเหตุการณ์อะไรก็ได้ที่นักเรียนต้องการบันทึก และให้นักเรียนนำมาใส่ใน “กล่องความทรงจำ” จากนั้นให้นักเรียนสุ่มหยิบกระดาษไดอารี่ขึ้นมาอ่านทีละคน

๖. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงกิจกรรมที่ได้ทำ และสรุปเนื้อเรื่อง บันทึกความหลัง ตอนที่ได้เรียนในคาบเรียนนี้ จากนั้นครูเก็บแบบบันทึก KWL Plus (นำมาใช้ต่อในคาบเรียนต่อไป)

คาบที่ ๒

ขั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ครูแปะกระดาษข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ ไว้รอบๆ ห้อง ให้นักเรียนเดินอ่านและแปะสติ๊กเกอร์ Like ให้กับข้อความที่นักเรียนชอบ

๒. ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เรื่องการเขียนบันทึกประจำวัน โดยให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนบันทึกประจำวันในยุคปัจจุบันว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร มีช่องทางใหม่ๆ ช่องทางใดบ้างที่นิยมใช้ในสมัยนี้

ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้

๓. สุ่มเลือกนักเรียนให้เล่าเรื่องย่อ บันทึกความหลัง ตอนที่นักเรียนได้อ่านในคาบเรียนที่แล้ว จากนั้นให้นักเรียนอ่านออกเสียงเรื่อง บันทึกความหลัง ต่อจากครั้งก่อน โดยอ่านทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยให้ผลัดกันอ่านไปเรื่อยๆ จนจบเรื่อง

๔. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร และการกระทำต่างๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นที่ได้จากเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

๕. ให้นักเรียนสังเกตกระดาดข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ห้อง และให้อาสาสมัครไปหยิบข้อความที่ได้สติ๊กเกอร์ Like มากที่สุดมาให้ครู จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความนั้น

๖. ครูนำกระดาดข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ห้อง มาอ่าน และให้นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อความเหล่านั้น จากนั้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการเขียนบันทึกในสื่อสาธารณะ พร้อมทั้งยกตัวอย่างการเขียนบันทึกในสื่อสาธารณะที่เป็นประโยชน์และโทษที่นักเรียนเคยพบเห็น (ปัจจุบันคนนิยมใช้สังคมออนไลน์ในการบันทึกชีวิตประจำวันแทนการเขียนในสมุดบันทึกอย่างในสมัยก่อน ช่องทางที่คนนิยมใช้ เช่น Facebook, Instagram เป็นต้น ซึ่งเป็นสื่อสาธารณะที่มีทั้งประโยชน์และโทษ ขึ้นอยู่กับการใช้งานของแต่ละบุคคล)

ขั้นสรุปกิจกรรมการเรียนรู้

๗. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อเรื่อง บันทึกความหลัง พร้อมทั้งบอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนบันทึกประจำวัน หรือ ไดอารี่ และบันทึกลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน L (สิ่งที่ได้เรียนรู้)

๘. ให้นักเรียนแต่ละคนถ่ายทอดเนื้อเรื่อง ข้อคิด และสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากเรื่อง บันทึกความหลัง โดยบันทึกเป็นแผนภาพความคิดลงในแบบบันทึก KWL Plus ในส่วน Plus (ความคิดรวบยอด)

๙. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเรื่อง “บันทึกความหลัง” ในเอกสารแบบฝึกหัด

๖. สื่อ / แหล่งเรียนรู้

๑. ภาพยนตร์เรื่อง Timeline จดหมาย ความทรงจำ
๒. กระดาดไดอารี่ และ ก่อความทรงจำ
๓. กระดาดข้อความ Status จาก Facebook ของบุคคลต่างๆ
๔. แบบบันทึก KWL Plus
๕. หนังสือภาษาพาที และแบบฝึกหัด

๗. การวัดและประเมินผล

๑. สังเกตการมีส่วนร่วม และความกระตือรือร้นในการอ่านและการปฏิบัติกิจกรรม
๒. สังเกตความสนใจในการเรียน การอภิปรายและร่วมแสดงความคิดเห็น
๓. ความถูกต้องในการตอบคำถาม การทำแบบฝึกหัด และการทำกิจกรรม

ข-4 ข้อเสนอแนะในการปรับแก้แผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้แก้ไขและเพิ่มเติมรายละเอียดต่างๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

เรื่อง	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	
	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่
ความฝันเป็นจริงได้ (คาบที่ 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย เช่น พาณิชย์ แก้ไขเป็น การค้า 2. แบบบันทึก KWL Plus สำหรับแผนรูปแบบปกติ สามารถปรับได้หรือไม่ นักเรียนทำคนเดียวอาจทำไม่ทัน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย เช่น พาณิชย์ แก้ไขเป็น การค้า
ความฝันเป็นจริงได้ (คาบที่ 2)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย เช่น พาณิชย์ แก้ไขเป็น การค้า 2. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย เช่น พาณิชย์ แก้ไขเป็น การค้า 2. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ
อวกาศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีภาพให้ดู นักเรียนจะได้เข้าใจมากขึ้น 2. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ 3. แบบบันทึก KWL Plus สำหรับแผนรูปแบบปกติ สามารถปรับได้หรือไม่ เพราะนักเรียนทำคนเดียวอาจทำไม่ทัน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีภาพให้ดู นักเรียนจะได้เข้าใจมากขึ้น 2. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ
แผนดำเนินปัญหา	1. ไม่มีแก้ไข	1. ไม่มีแก้ไข

เรื่อง	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	
	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่
ของดีในตำบล (คาบที่ 1)	1. ระมัดระวังกิจกรรมการชิม อาหารของนักเรียน	1. ระมัดระวังกิจกรรมการชิม อาหารของนักเรียน
ของดีในตำบล (คาบที่ 2)	1. การประเมินผลสามารถดูได้ จากคำตอบของนักเรียนใน กิจกรรมขั้นสรุป	1. การประเมินผลสามารถดูได้ จากคำตอบของนักเรียนใน กิจกรรมขั้นสรุป
เมืองไทยใหญ่อุดม	1. ตรวจสภาพตัวอย่าง กิจกรรมที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ของนักเรียน	1. ตรวจสภาพตัวอย่าง กิจกรรมที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ของนักเรียน
ประชาธิปไตยใบเล็ก (คาบที่ 1)	1. ทำคู่มือจำลอง 1 คู่มือ เพื่อ เป็นตัวอย่าง ไม่ต้องทำทั้ง 3 คู่มือ 2. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย 3. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจ ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่ เพียงพอ	1. ทำคู่มือจำลอง 1 คู่มือ เพื่อ เป็นตัวอย่าง ไม่ต้องทำทั้ง 3 คู่มือ 2. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย 3. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจ ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่ เพียงพอ
ประชาธิปไตยใบเล็ก (คาบที่ 2)	1. ตรวจยกตัวอย่างสถานการณ์ ที่เป็นปัจจุบันเพิ่มเติม 2. ลดกิจกรรมในขั้นสรุปเพราะ ซ้ำซ้อนกับการทำแบบบันทึก KWL Plus	1. ตรวจยกตัวอย่างสถานการณ์ ที่เป็นปัจจุบันเพิ่มเติม 2. ลดกิจกรรมในขั้นสรุปเพราะ ซ้ำซ้อนกับการทำแบบบันทึก KWL Plus
เครื่องหมายวรรคตอน	1. ควรเพิ่มคำอธิบายของ คำตอบให้นักเรียนเข้าใจมาก ขึ้น	1. ควรเพิ่มคำอธิบายของ คำตอบให้นักเรียนเข้าใจมาก ขึ้น
บันทึกความหลัง (คาบที่ 1)	1. ไม่มีแก้ไข	1. ไม่มีแก้ไข

เรื่อง	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	
	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่
บันทึกความหลัง (คาบที่ 2)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้อาจารย์ตัวแทนกลุ่มออกมา เรียงลำดับเหตุการณ์แทนการ ออกมาทุกคน 2. ควรอธิบายคำตอบให้ นักเรียนเข้าใจมากขึ้น โดย ยกตัวอย่างเหตุการณ์ในชีวิต จริง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้อาจารย์ตัวแทนกลุ่มออกมา เรียงลำดับเหตุการณ์แทนการ ออกมาทุกคน 2. ควรอธิบายคำตอบให้ นักเรียนเข้าใจมากขึ้น โดย ยกตัวอย่างเหตุการณ์ในชีวิต จริง
งูเหลือม	<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปภาพงูแต่ละชนิดไม่ค่อย ชัดเจน เปลี่ยนเป็นรูปภาพที่ ชัดเจนมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปภาพงูแต่ละชนิดไม่ค่อย ชัดเจน เปลี่ยนเป็นรูปภาพที่ ชัดเจนมากขึ้น
การละเล่นไทย (คาบที่ 1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจให้อาจารย์ตัวแทนผลัดกัน ออกมาทดลองเล่นการละเล่นที่ ละเอียด ถ้าให้ทุกคนเล่น ทั้งหมดอาจทำกิจกรรมไม่ทัน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจให้อาจารย์ตัวแทนผลัดกัน ออกมาทดลองเล่นการละเล่นที่ ละเอียด ถ้าให้ทุกคนเล่น ทั้งหมดอาจทำกิจกรรมไม่ทัน
การละเล่นไทย (คาบที่ 2)	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจให้อาจารย์ตัวแทนผลัดกัน ออกมาทดลองเล่นการละเล่นที่ ละเอียด ถ้าให้ทุกคนเล่น ทั้งหมดอาจทำกิจกรรมไม่ทัน 2. ควรให้นักเรียนบอกข้อดี ของการละเล่นไทย 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาจให้อาจารย์ตัวแทนผลัดกัน ออกมาทดลองเล่นการละเล่นที่ ละเอียด ถ้าให้ทุกคนเล่น ทั้งหมดอาจทำกิจกรรมไม่ทัน 2. ควรให้นักเรียนบอกข้อดี ของการละเล่นไทย
หมาจิ้งจอกเห็นแก่ตัว	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระชับขั้นตอนในการแสดง บทบาทสมมติ 2. ควรยกตัวอย่างสถานการณ์ ในชีวิตจริงให้นักเรียนเข้าใจ มากยิ่งขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระชับขั้นตอนในการแสดง บทบาทสมมติ 2. ควรยกตัวอย่างสถานการณ์ ในชีวิตจริงให้นักเรียนเข้าใจ มากยิ่งขึ้น

เรื่อง	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	
	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus รูปแบบปกติ	แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่
หุ่นยนต์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย 2. ให้นักเรียนมีโอกาสดอกมาเป็นคนไปคำให้เพื่อนแทนครู ในบางข้อ เพื่อกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียนมากขึ้น 3. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับภาษาให้เข้าใจง่าย 2. ให้นักเรียนมีโอกาสดอกมาเป็นคนไปคำให้เพื่อนแทนครู ในบางข้อ เพื่อกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียนมากขึ้น 3. กิจกรรมค่อนข้างมาก อาจทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ

รายการอ้างอิง

- กรมวิชาการ (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนนท์ พูลสวัสดิ์. (2554). การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงจากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติกาญจน์ สุวรรณธาดา. (2536). ผลของการใช้โปรแกรมส่งเสริมการอ่านที่ต่อการพัฒนาความสนใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศิลปาบรรณาคาร.
- ฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณะกร. (2554). การพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบเสริมศักยภาพการอ่านโดยใช้มายด์ทูลด้วยข้อมูลเชิงหลักฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัญหาทางการอ่าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทิตินา แคมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดารัตน์ เจตินัย. (2551). *ผลการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิดและเกมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิดา มีสุข. (2552). *การใช้เทคนิค KWL-Plus พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และสรุปความ*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- บันลือ พุกชะวัน. (2538). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). *กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษาปีที่ 4-6*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประภาพร ชัยปายาง. (2549). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). *การอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผัสสพรรณ ถนอมพงษ์ชาติ. (2555). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการเห็นความสำคัญของการเรียนรู้และการเรียนรู้แบบลึกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL Plus และการสอนอ่านตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชพร นิโกบ. (2553). *การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความเข้าใจในการอ่านที่มีแรงจูงใจในการอ่านและความสามารถทางภาษาเป็นตัวแปรส่งผ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2546). *การส่งเสริมการอ่าน*. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- พ็อน เปรมพันธ์. (2542). *ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย*. กาญจนบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2537). *ไขปัญหาการอ่านที่เวอร์ : แนวทางการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน*.

- กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- ลินจง จันทรวราพิทย. (2542). *การอ่านเพื่อชีวิต*. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- วันเพ็ญ คุณพิริยะทวี. (2548). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2547). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท แอลทีเพรส จำกัด.
- วารุณี อุดมธาดา. (2537). *ผลของการสอนอ่านโดยการผสมผสานกิจกรรมการอ่าน เค ดับบลิว แอล กับกิจกรรมการสอนโครงสร้างความเรียง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวกานท์ ปทุมสุดิ. (2540). *การอ่านเพื่อชีวิต*. กรุงเทพมหานคร: ต้นอ้อแกรมมี.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). *การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี ธนวุฒิกิตติวรกุล. (2541). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนและความสนใจในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยกลวิธี KWL Plus ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรรัตน์ อักษรกาญจน์. (2553). *ผลของการเรียนการสอนการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุวัฒน์ วิวัฒน์นานนท์. (2550). *การอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน*. กรุงเทพมหานคร: ซีซีโนลลิจิสต์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2555 บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Anderson, R. C., & Pichert, J. W. (1978). Recall of previously unrecalable information following a shift in perspective. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 17, 1-12.
- Barbara, B. A., Elizabeth B. M., Paula J. S., & Steven A. S. (2004). Interaction Quality During Partner Reading. *Journal of Literacy Research*, 36, 111-140.
- Buehl, Doug. (2004). *Using Reading/Learning/Strategies/Using KWL Plus/sample KWL grid (Online)*. accessed 13 March 2016. Available from <http://www.soundlearning.org/standard/docs/reading-strategies.html>
- Carr, E., & Ogle D. (1987). KWL PLUS: A strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30, 626-631.
- Conner, Jennifer. (2004). *Instructional Reading Strategies: KWL (Online)*. accessed 17 March 2016. Available from <http://www.Indiana.Adu/~L517/kwl.htm>.
- DeAngelo, N., Reents, K., & Zomboracz, C. (1997). *Improving reading achievement through the use of parental involvement and paired reading*. M.A. Project, Saint Xavier University, Chicago, Illinois.
- Dixon-Krauss, L. A. (1995). Whole language: Bridging the gap from spontaneous to scientific concepts. *Journal of Reading Education*, 18, 13-17.
- Elizabeth, B. M., Paula, J. S., & Steven, A. S. (2004). *Interaction Quality during Partner Reading*.
- Farris, J. P. (2004). *Teaching reading: a balanced approach for today's classrooms*. Boston: McGraw-Hill.
- Kuhn, M. R., & Stahl, S. (2000). Fluency : Are view of developmental and remedial strategies. *The Journal of Educational Psychology*, 95, 1-19.

- Locke, E. A., & Latham, G. P. (1990). *A theory of goal setting & task performance*. Prentice-Hall, Inc.
- Miller, W. H. (1990). *Reading Comprehension Activities Kit*. New York: The Center for Applied Research in Education.
- Morgan, R. T. (1976). Paired Reading: A preliminary report on a technique for parental tuition for cases of reading defi cit. *Child Care Health and Development*, 2, 13-28.
- Murad, C. R., & Topping, K. J. (2000). Parents as reading tutors for first graders in Brazil. *School Psychology International*, 21, 152-171.
- Ogle, D. (1986). KWL: A teaching model that develops active reading of expository text. *The Reading Teacher*, 40, 564-570.
- Piaget, J. (1935). *The origins of intelligence in children*. New York: W.W. Norton & Company, Inc.
- Raygor, A. L., & Raygor, R. D. (1985). *Effective reading: Improving reading rates and comprehension*. New York: McGraw-Hill.
- Richardson, J. S., & Morgan, R. F. (2000). *Reading to Learning in the content areas*. Fourth edition. Belmont,ca: Wadsworth/Thomson Learning.
- Ruddell, R. B. (2002). *Teaching children to read and write: becoming an effective literacy teacher*. New York. ภูมิมหาวิทยาลัย
- Slavin, R. E., & Madden, N. A. (2000). Roots & Wings: Effects of whole school reform on student achievement. *Journal of Education for Students Placed at Risk*, 5 (1 & 2), 109-136.
- Stahl, S., Heubach, K., & Cramond, P. (1997). *Fluency-oriented reading instruction* (Reading Research Report No. 79). Athens, GA: National Reading Research Center.
- Stevens, R. J., Madden, N. A., & Slavin, R. E. (1987). Cooperative Integrated Reading and Composition: Two field experiments. *Reading Research Quarterly*, 22, 433-454.
- Topping, K. J., & Lindsay, G. A. (1992). Paired reading: A review of the literature.

Research Papers in Education, 5, 199-246.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวณัฐภัทร ปันปิ่น เกิดเมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2532 สำเร็จการศึกษา
ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
การศึกษา 2554 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา
2557 ปัจจุบันเป็นอาจารย์ที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

